

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guida per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

160-160^a Du Bois.

N° 253.

TYCHONIS BRAHE, DANI
DE
NOVA ET NVLLIVS

ÆVI MEMORIA PRIVS VISA

Stella, iam pridem Anno à nato CHRI.

STO 1572. mense Nouem.

brj primùm Con-

specta,

CONTEMPLATIO MATHEMATICA.

Cui, præter exactam ECLIPSIS LVNARIS, huius Anni, pragmatian, Et elegantem in VRANIAM Elegiam, EPISTOLA quoq; DEDICATORIA accessit: in qua, noua & erudita conscribendi DIARIA METHEOROLOGICA Methodus, viriusq; Astrologia Studiose, eodem Autore, proponitur: Cuius, ad hunc labentem annum, Exemplar, singulari industria elaboratum conscripsit, quod tamen, multiplicium Schematum exprimendorum, quo totum ferme constat, difficultate, edi, hac vice, temporis angustia non patiebatur.

HAFNIÆ,
IMPRESSIT LAURENTIVS

Benedictij.

1 5 7 3

Paulus Martinus
officiarius Dami

Johannes Paulinus
officiarius Dami

ANTIQUÆ NOBILITATIS SPLEN-
dore, & multiplicj Eruditione, Iuueni claro,
Tychoni Brahe Otthonidj, Domino de Knudsf-
dorp, Amico observando.

DVcere præclarum claris maioribus ortum,
Non est præcipuus Nobilitatis honos:
Hoc, aliunde tuis accedit honoribus, altum
Virtutis culmen quisquis adire paras.
Ast Mentem radijs Virtutum tingere sacris,
Est proprium veræ Nobilitatis opus.
Maſte animo, Tycho, veteris quem ſtemmata Gentis,
Quem ſolers Animus, commoda bina, beant.
BRAHORVM quid enim, & **BILDORVM** ſanguine claro,
Fert magis antiquum Danica Nobilitas.
His generoſa tui generis primordia ducens,
Ingenij ſuperas Nobilitate Genus:
Divina latices hauſiſti Palladis omnes,
Triuſti ſtudijs tempus & omne bonis.
Ergo age, quid dubitas doctis committere chartis,
Quæ ſunt Ingenio ſcripta profecta tuo?
Crede mihi, cumulus veniet tibi magnus honorum,
Iudicium quando Poſteritatis eris.
Tunc tua tolletur multum ſuper æthera Virtus,
Vi viciſſ reliquas, hæc noua ſTella, faces.

Iohannes Franciſcus Ripenſis, Phi-
loſophiæ & Medicinæ
Docttor.

TYCHO-

TYCHONI BRAHE OTTHONIDI,
Domino de Knudsdorp, Iuueni docto,
& verè nobili,

Iohannes Pratenfis, Medicus,
S. D.

CVM NVPER RELICTIS DOMESTICIS
Musis, & Pyronomicis tuis exercitijs, Hafnia, apud nos
esses, Tycho nobilissime: ac de communibus studijs, vltro
citroq, qui mos noster est, conferreremus: inter reliqua
ingenij tui, qua domi suppressis, monumenta, Diarium
labentis huius Annj, singulari & erudita à te Methodo conscriptum,
produxisti, mihiq, legendum communicasti. Quod quidem, vt perlustraui,
diligentius, summo opere placuit, & mirifice me recreauit. Quapropter
cepi diligenter te statim ad editionem cohortari: vt alijs quoq, tam vti-
lis fecundusq, labor inseruiret. Videbam enim, plurima ibi contineri,
qua, si publicarentur, plurimum lucis rebus Astronomicis adderent:
multa, in Arte, hactenus dubia parumq, firma, corrigerent: multos
deniq, communium Astrologorum receptos ignotosq, errores detegerent.
Nam, praterquam quod lectissimorum Artificum decreta sequutus,
qua in ijs difficilia paucisq, euoluta sunt, Exemplis illustribus declaras,
& tanquam oclusum Silenum, intus, conspicienda proponas: etiam pro-
prias, in vtraq, Astrologia Observationes, certas illas quidem, & magno,
a te, tot inauditorum Organorum fabricatione, tot improbis laboribus,
tot vigilarum nocturno tadio redemptas, proponis. Verùm ad editio-
nem te suadenti, & tum temporis, & aliquoties etiam postea, pa-
rum obsecundans fuisti: causas quasdam adducens, qua tibi quidem
satisfacere poterant: mihi verò, tantum abest quod satisfecerint, vt
etiam in proposito meo plus me confirmarint. Etenim, quod hasce
tuas pagellas (tuis enim verbis vtor) non eum in finem, vt orbi ede-
rentur, conscripsisse te respondes; sed rudiores esse tantum, & extem-
poraneas, tuarum, ijs de rebus meditationum, delineationes, tibi refer-
uandas, neq, ideo dignas publicè legi: facit id quidem, mi Tycho, vno
destus ille animus; qui, quando, pulcherrimarum & sublimium rerum
(:) 2 scientia

*scientia, sublimiorem se fecit: tanto quæ sese humiliorem gerit. Signum
certè, docti, & verè excelsi Animi. Veruntamen, non ita semper,
nobismet, de nobis ipsis, credere debemus: ut, rectis Amicorum iudicijs
fidem derogare videamur. Atqui, ne me, Amore tui obcæcatum,
minus rectè iudicare existimes: quaeso, tot excellentium doctrina viro-
rum sententiam spectata, quorum & iudicium audiisti sapius, & pre-
cibus es ad editionem sollicitatus. Quin, nec tibi soli conscripta esse
illa concedes; si, & finem laborum tuorum, & ius, quod sibi Respub.
literaria, in tuos, eruditorumq; omnium sudores, sibi vendicat, conside-
raueris. Quis tu, è Natura fontibus, in te, derivasti fontes quasi se-
cundarios, eorum, te riuulos, in alios deducere, æquum est, salus Domi-
nij Legibus. Opulenta mater, Natura est, larga, filios genuinos, hæ-
reditate donans: inexhausti Abyssus, è quibus, quò plus hauseris,
& in alios congeneres deriuaueris, hoc te fecundiore Radio Tingent.
Quæ verò extemporaneas recensq; natas delineationes esse dicis;
noui id quidem, & certò noui: utpote, qui sedulam tuam, in alijs
quoq; Natura Mysterijs euoluentis, tum præcipuè, in Spagyrica Cabala,
diligentiam, vnus è paucis cognoscam. Nihilominus, si, quæ extem-
poranea, maturus effundit Animus, non possunt non esse matura. Neq;
enim prolixius digesta, felicius quoq; semper proueniunt. Diuersa Pro-
deuntium fors: alia, Temporum tardis Revolutionibus maturantur:
alia, eorundem quasi Legibus exempta, impetus habent & Resolutiones
momentaneas: quæ, si fermentantur diutius, nonis sepe ac peregrinis
implicata Ascendentibus, in Transplantationem minus felicem, degene-
rant. Quæ cum ita sint, vir nobilissime, non desinam, quod verbis antea
coràm, id ipsum, nunc quoq; absens, à te, scripto efflagitare. Patere itaq;
mi Tycho, patere: & quæ ego sanctè volo, ea, ne tu nolis velle, etiam
atq; etiam rogo. Verùm, quod si, totum opusculum, quod in iustam
excreuit magnitudinem, edi, certas ob causas, non permittis: saltem hoc
contentam, ut, quas Diario addidisti de noua hac & admirabili ad
Cassiopeiam STELLA (quæ nunc, tot tantosq; fatigat & Genios
& Ingenia) doctissimas & verè Mathematicas considerationes, in lu-
cem prodire sinas. Ex enim præcipuè votis à te expectant omnes: &
ut expectent, solida rerum Mathematicarum Scientia, qua te excellere
inter paucos Artifices sciunt, adducit. Quoniam, ut insolita &
admirabilis planè, Iubaris istius generatio est; nec vulgarium Philoso-
phorum*

phorum Decretis consona : ita quoq, non Vulgarem sui Observatorem Dimensoremq, postulat. Eius quidem argumenti, aliorum quorundam Schedulas aliunde nobis allatas, videre contigit (quas ad te mitto) sed qua Observationum Methodo, quo Demonstrationum robore, rem tantam aggressi, illi viderint. Ne igitur, hac in parte, cupida hominum expectationi desis, amice oro. Ex noua hac face, Ingenij tui accensam faciem, errantibus alijs praelucere sinito, & Demonstrationum Luce, Opinantibus Animis, Sacer illabere. Porro, huic, de noua hac Stella Tractatus, Epistolam tuam in Diarium (si hoc, vt dixi, totum, edi non permiseris) adiungi velim : in qua, doctissime, totius Diarij artificium Methodumq, illam singularem, explicas. Etenim, hoc mihi persuadeo, ex sola illa Prefatione, plus commodi Astronomiae studiosis accedendum, quam ex prolixis multorum Commentarijs. Quoniam, praeter ea, quae nunc dixi, attingis quoq, ibi, praecipua in Astrologicis Capita. Qualia sunt, quae de Octogonica caelestium Domorum partitione, à reliquis, etiam caeli, & circulorum diuisione, diuersa, adfers : de horis Zodiaci inaequalibus : de Lunae Mansionibus (in quibus duobus, bona pars Aegyptiacae Scientiae pendet) de secreto illo Directionum Horoscopi lunarium configurationum modo. Quae quidem Directionum leges, Astrorum, in omnibus Elementis, silentes Periodos, fructuumq, Resolutiones, germinationes, Exaltationes, Anticipationes, Retardationes, & reliquas Temporum Transplantationes metiuntur. Haec, si rectius Meteorologis cognita essent, equidem, certiores haberemus Astrorum effectus : nec instabilitatem Materiae (quae tamen, suo illata fydere, pulchrè illi, statim harmonica est, & sponte sequax) immerito toties incusaremus : neq, tam crebro, Artificum delinquentium errata, Artis pulchritudinem deformarent. Harum & similium rerum, cum abs te, in Prefatione illa, fundamenta, sparsim inserantur : vellem, tanta utilitate, Astrologiae Candidatos non priuari. Quibus, & hoc, beneficij loco, à te donari vellem, vt illam, Eclipsos lunaris anni huius labentis, pragmatiam, quam, & ex Alphonsino, & Copernicano calculo, tum propria motuum Observatione, ita extruxistj, vt Paradigmati absoluti loco esse possit, vnà cum tua in Vraniam Elegia, praecedentibus omnibus quasi coronidem Musicam impositura, superiorum quoq, comitem esse patereris.

Habes nunc, mi Tjcho, quodnam petitionis meae caput sit : quid,

(:) 3

hac

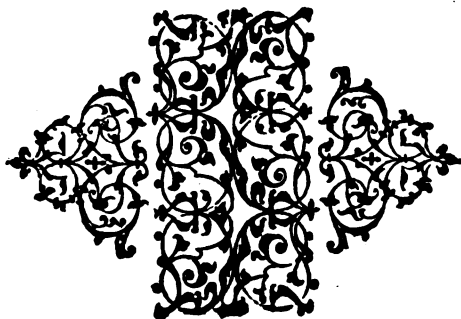
*hac à te Epistola efflagitem. Quæ, si honesta sunt : si Reipub. Vtilia : si
ab omnibus bonis , mecum , expetita : debebis utiq, Amici desiderio &
expectationi satisfacere : & quæ Reipub. Astronomica à te debentur
studiorum primitias , lubens offerre. Quod quidem ut facias imprimis,
Amicitia nostra poscit : Genius admonet : Vrania mandat : Mercurius
(si renuis) Caducei tibi posthac vsuram denegat.*

*Vale, & nobilissimum virum Dominum Stenonem Bilde , Auun-
culum tuum, doctissimum illum , in hoc Aquilone , Musarum , omniumq,
liberalium inuentionum Fautorem , meis verbis officiose*

saluta. Hafnia 3. Maij. Anno

salutiferi partus

1 5 7 3.

IOHAN.

IOHANNI PRATENSI,
DOCTORI MEDICO,

Amico optimo,

TYCHO BRAHE

Ottobonides,

S. D.

RECEPI LITERAS TVAS, CLARISSIME Doctor Iohannes, amicorum optime: in quibus, id, quod tu, unâ cum alijs viris doctis, amicis nostris, toties, Hafnia corâ postulaſtj, nunc denuð, ſcriptis, abſens non ceſſas efflagitare: vt nimirum, Diarium illud *Aſtrolagicum & Metheorologicum*, à me circa elapſa hyemis initia elaboratum, nunc demum typis mandari & publicè edi, amplius non recuſem. Multas, vt in tuam deſcendam ſententiam, & eas quidem iuſtas, nec facile aſpernendas, adducis rationes; verùm, cùm meo me pede metior, id quod ſæpius tibi & alijs hac eadem à me poſtulantibus reſponði, non poſſum non adhuc reſpondere: me, non ſtatuerè, id ſcriptum, ea diligentia abſolutum, & ad eam maturitatem deductum: vt dignum ſit in lucem prodire, ac manibus teri doctòrum. Nec enim, eum in ſinem iſte labor à me ſuſceptus eſt, vt, publicè edi velim; ſed ſaltem, meiſum & domeſticos amicos, hac qualicumq; dierũ *Aſtologica & Metheorologica* deſcriptione, oblectandi gratia. Nam, & *Adrianum Imperatorem*, ſibi quotannis prognòſtica ex aſtris conſcribere, non erubiſſe legimus. At ſi in publicum emittere decreuiſſem, maiorem ſanè in eo conſiciendo adhibuiſſem diligentiam: & multa, quæ paſſim deſiderantur, ac ſilentio, ob feſtinationem præterita ſunt, ſuis numeris abſoluiſſem: multa, oſcitanter & currentj calamo inſerta, deliberatius expendiſſem. Non enim, vt verum fatear, mihi ipſi in omnibus ſatisfacio: nec facile erat, tot alijs negotijs, tum præſertim *Spagiricis* meis exercitijs occupato, quiddam perfectius, magiſq; enucleatum, pro ea temporis exigua occasione, in tam difficili, & à paucis hætenus rectè tractata materia, præſtare. Sed his, tu, pro tuo illo, erga nos, ſingulari & beneuolo affectu, candidè obuias: aſſerens, ſcriptum illud, eſſi extemporaneum ſit, & propter alias occupationes ad perfectam maturitatem non elaboratum: tamen eiufmodi eſſe, vt non ſine fructu ab harum Artium ſtudioſis legi poſſet: multaq; in eo contineri, quæ

ri, quæ *Astronomia Candidatis* (si ederentur) ingrata non essent futura. Ista potius, beneuolæ tuo & sincero animo, quo omnia candidè interpretaris, & propenso, erga nos, nostraq; studia, fauori, tribuo; quàm, quod reuerà agnoscam, tale aliquid, à nobis, ea in re præstitum esse. At demus, non sine fructu aliquo, ab *Astronomia* studiosis legi, id qualecumq; est, posse: & nonnulla in eo conuincij, quæ ad *Artis* penitiorem inquisitionem vtiliter admonentior; proptereaq; edi non recusarem: qui tamen, quæso, multiplices illæ *Figurarum octogonicarum* delineationes, in priori, vel *Directionum* intricata denotationes, in altera facie, assignata, arte impressoria exprimi faciliè poterint? ut nihil dicam de cæteris diuersimodis figuris & caracterebus, quibus tertia facies, *lunarium exortus & occasus, coorientesq; & cooccidentes fixas* exprimit: aut quarta, reliquorum *Planetarum cum Fixis per Horizontem* transitum, eorundemq; tum inter se, tum quò ad fixa *hydera*, ipsamq; *Lunam*, varias configurationes, ob oculos ponit. Qui, inquam, omnia illa, in *Typographicum* laborem faciliè cadunt? Sunt enim omnes figura de nouo sculpendæ, & caracteres ac numeri, pro varia, quam habent forma & quantitate, variè ordinandi: ut non exiguum temporis intervallum diffliueret, antequam is labor absolutus posset. Adde, quòd hic labens annus, cui *Diarium* illud adaptauimus, dimidia ferè sui parte iam absolutus est: ut si, nunc, tandem ederetur, omnem gratiam amississe non immerisò videatur. Has tu, ut opinor, animaduertens difficultates, si non totum *Diarium* concessero, saltem *Epistolam* dedicatariam, qua illud opusculum virinseq; *Astrologia* cultoribus inscripsi, imprimi postulas. In illa enim asseris totam *Diarij* rationem explicatam esse, & plurima aliter proponi, quàm hactenus recepta tulerunt sententia. Fateor id quidem: & quæ in ipso *Diario* aliter à nobis elaborata sunt quàm communiter fieri solet, illa præsertim, in hac *Epistola* latius declaravi: vsitata verò & vulgaria, aut obiter attingi, aut prorsus silentio præterij. Sed ipsa *Diarij* descriptio, ita cum hac *Epistola* coniuncta est: ut, si alterum demas, neutrum perfectè intelligi possit. Multa siquidem in *Epistola*, vel prætermisssa, vel breuiter tacta, quæ in ipso *Diario* sponte sese offerunt: at, econuersò, multa, in hoc assignata, quæ sine *Epistola* declaratione à quouis facile non percipiuntur. Vides nunc, mi *Pratenfis*, quanta me remorentur obstacula, quo minus votis tuis, in publicando *Diario*, facile assentiri possim.

De

De Stella verò, qua superiorj anno prope Cassiopeiam fulgere cepit, quod expetis: ut si totum Diarium publicarij non admisserim, saltem ea, qua, de hac, à me conscripta sunt, ipsiq; Diario praefixa, in lucem prodire concedam: id enim votis omnium maximepere à me desiderari affirmas. Huic quidem petitionj facilius annuere possem, ni eadem prorsus ratio me retraheret, qua Diarij editionem iam antea excusabam. Ista etenim, qua de hac stella, superiori Decembri exaratus, non minus quam ipsum Diarium, sunt immatura, et festinanti calamo, obiter annotata; ut indigna mihi videantur publicari ac in Eruditorij manus venire. Neq; enim, eam ob causam à me suscepta sunt, ut publice edi, et à quibusque legi vellem: sed, cum hac stella, in Novembrij, superioris Annj, mihi solito more sidera lustranti, ex inopinato apparuisset: rei inaudita novitate impulsus, cepi eam organis Astronomicis demetri (quemadmodum in ceterorum et revisitatorum siderum observatione, ab ineunte aetate diligentior fui) partim, ut ea, qua in hoc sidere per instrumenta deprehenderem, ceteris, à me factis Astrorum observationibus, adiungerem; partim, ut nonnulla, qua ex observationibus concludi et demonstrari poterant, chartis mandata, Diario nostro praefigerem. Visiliter enim, illud, qualicumq; eius stellae descriptione, ornari posse iudicavi: cum ipsa etiam stella apparitio, labentem hunc annum proxime antecesserit. Minime autem omnium decrevi, ea (ut prius testatus sum) in lucem aliquando prodire: aliis, integrum, per se, absq; Diario, hac de stella conscripserim libellum: maioremq; in eo elaborando, sedulitatem adhibuissim: cum non dubitem, hac inauditum stella illius miraculum, multorum, per universum orbem Doctorum virorum fatigare ingenia: et, si qua, hac de re, à quoq; conscripta viderint, audeat arripi, et pro uniuscuiusq; captu variè diiudicari. Veruntamen si id quicquid est de hac nova stella pagellarum mi Pratenfis, tibi eiusmodi esse videatur, ut sine magna reprehensione publicari, ac ab eruditis legi possit; tuo arbitrio, ut imprimatur ac in lucem prodeat, concedo: ne nimirum videar tuis petitionibus resistere; et plus, hic, amicitia nostra detrahere, q̃ fortè in ipso scripto desiderari possit. Ut autem, hac in re, nunc tandem tua assentiar petitioni, faciunt, non solum plurima et iusta, quibus in literis tuis me urges, adhortationes; sed, ut verum fatear, charta illa, de hac stella, è Germania, ad nos allata, quas mihi, nunc, unà inspiciendas misisti,

(::)

misisti, plurimum me eò impulerunt, ut nostras, de eadem, Obser-
 vationes, et iudicium, publicare tibi nunc tandem concedam. Quae enim
 hactenus, hac de re, à diuersis, in Germania conscripta accepimus; ea
 (saluo tamen cuiuscunq; honore) non satis suis numeris constare ar-
 bitror. Nam, ut de cæteris taceam, quod hanc Stellam inter Cometa-
 rum species referant, ac 12. saltem, vel, ut quibusdam placet, 15. ad
 summum, abesse à nobis, terra semidiametris existiment, plurimum
 hallucinantur. Nos etenim, Observatione diligenti facta, deprehendi-
 mus eam, tam vertici quàm Horizonti proximam, unam eandemq;, pra-
 cise, à Schedir Cassiopeia (cum qua, Stella hac ferè Meridianum tran-
 sit) obtinere distantiam: ut in ipso scripto latius videre licet. Unde,
 necessariò, nullam habebit aspectus diuersitatem. Ideoq;, non in elemen-
 tari orbe, infra Lunam (ut illi putant) sed longè supra, in ipso cælo,
 locum obtinere hanc Stellam, Mathematica certitudo postulat. Perfecti
 autem hanc Observationem, magno et exquisito instrumento, peculiari
 quadam ratione ita fabrefacto, ut Stellarum intercapedines, eius bene-
 ficio, longè certius et exactius indagari possint, quàm vel per Radium
 Astronomicum, vel aliud quoduis, huic officio, hactenus deputatum
 organum. Haec enim omnia, ob varia impedimenta; praesertim angulorum
 exquisitos recti; paratu difficilem; ut aliquamdiu durare possit fabre-
 factionem, nobis semper suspecta fuere. Neq; enim ignoro, per altitu-
 dinem Stella maximam et minimam, data prius Poli altitudine, be-
 neficio Quadrantis, idem praestari posse: facilius tamen, error hoc mo-
 do committitur: tum propter altitudinis polaris exquisitissimam et in
 ipso Minuto (ut hic opus est) difficilem, penèq;, ob varia requisita,
 impossibilem cognitionem: tum, quia temporis momentum, quo Stella
 ipsa Meridianum transit, et in minima ac maxima existit altitudine,
 adeò exquisitè, ut opus est, vix certò dignoscitur. Adde, quod huic
 observationi, Quadrans mirae magnitudinis necessarius erit, qui sua
 capacitate non solum singula Minuta: sed etiam Scrupulorum aliquas
 partes continere possit: qualem ante triennium, prope Augustam Vin-
 delicorum, in horto Pauli Hainzeli, viri Patricij, et eius Reipublicae
 Consulis, Mathematicarum rerum amantissimi, extrui curauimus; cuius
 Semidiameter 14. cubitos exsuperat.

Sed quò digredior? hac, inquam, ratione, certò deprehendi, hanc
 Stellam, longè ultra Sphaeram Lunae à nobis abesse: omniq;, eius locum
 carere,

carere, ubi visus diuersitate: cum tamen, si 15 saltem remoueretur terra.
 semidiametris, ut illi sentiunt, in circulo Verticali; Horizonti vicina,
 paralaxim 3 Grad. plus $\frac{1}{2}$ induxisset: sin verò 12. saltem (ut alij vo-
 lunt) eandem, 4. partium cum $\frac{1}{2}$ effecisset. Hæ verò tanta differentia
 loci illius, à maxima altitudine in minimam, etiam sine instrumento,
 solis oculis, diligenter consideranti animaduerti poterant. O crassa in-
 genia. O cæcos cæli spectatores. Ex his insuper manifestum euadit,
 quàm consideratè et verè, hanc Stellam inter Cometas numerarint: si
 negetur ijs, in orbe elementari eam existere: cum, ipsa etiam forma, ab
 omnibus vlla ætate hactenus visis Cometis, longè differat; et veris æ-
 genuinis Stellis sit quàm simillima. Nam, quod quidam possibile ex-
 istimauit, caudam eius sursum proijci, et solùm illud rotundum caput
 nobis obiectum esse; tandemq; futurum, ut caudam ad nos conspicien-
 dam reclinet: is, non satis animaduertit ea, quæ à quibusdam veteri-
 bus, et nostro quoq; æuo, diligentius à Clariss. Mathematicis Petro
 Apiano, ac Gemma Frisio, deprehensa sunt: caudam omnium Cometa-
 rum, semper directè in oppositam soli partem vergere: adeò quod nonnul-
 li hinc dubitarint, an cauda illa, aliud quiddam sit, nec ne, q; refraçtio
 quadam radiorum Solarium, corpus Cometæ densiusculum penetrantium.
 At si aliquis contendat hanc Stellam esse ex peculiaribus illis Cometarum
 speciebus, cauda destituta; quas Veteres, Crinitas appellarunt: ubi igitur
 crines, instar flammei orbis vndiq; aequaliter circumfusi? Si verò
 inter eas, quæ Rosæ dicuntur, ubi lata et ampla rotunditas, per se qui-
 dem fulgens, et ignea, à margine verò raras ac subobscuras diffundens
 radios? Hæc enim Stella, prorsus his omnibus caret; nullamq; caudam
 vel in longum, vel in rotundum proijcis. Nisi quia, radios illos, qui ab
 initio, cum maior esset, apparebant, barbam vocare velit: eadem sanè
 ratione et Sirium, Arcturum, Procyonem, Lyram, reliquasq; insigni-
 ores Fixas, Cometarum nomine appellabimus: cum hæ, non minus scin-
 tillantes radios vndiquaq; spargant. Quapropter, hanc Stellam longè
 differre à Cometis iudico; nec similem illi visam à temporibus Hypo-
 parchi hactenus existimo: ut vt nonnulli Cometarum exigui, et sine
 caudis interea apparuerint: nisi quis per observationes tunc temporis ab
 Artificibus factas, conuincet, eos, veris et genuinis Stellis simillimos
 fuisse, et non in elementari orbe, infra Lünam; sed in ipso cælo, ut nos,
 in hac Stella demonstramus, constitisse. Nec id quidem, quod hæc
 (::) 2 ipsa

ipsa Stella, tam colore, quam magnitudine alteretur, necessarid eam inter Cometarum species numerandam esse cogit. Imò verò, si successus imminuta, tandem (quod Mense Septembri, vel ad summum, Octobri proximo, seruata decrescencia proportionem, futurum auguror) conspici desinat: minus, miraculi loco ducam, quam si perpetuam in cælo cum reliquis sideribus sedem sibi vendicet. Quæ enim post absolutam totius Vniuersitatis in Initio completionem, miraculose in Natura aliquando existunt; ea, ut etiam ante Vniuersitatis finitam Periodum, esse aliquando desinant, mihi apprimè consentaneum videtur. Cùm itaq; nostra, de hoc nouo sidere, sententia, plurimum differat ab ijs, quæ in chartis illis à Germania ad vos allatis continentur, et nos, obseruationes nostras certo Demonstrationum robore fulciamus; nolui harum rerum auidos suo fraudare desiderio, tuisq; et aliorum amicorum petitionibus diutius resistere: sed ut prius concessi; ita et nunc concedo; ut illud quicquid est de hac noua Stella libelli publicetur, ac typis, tuo arbitrio, mandetur. Mitto tibi itaq; totum Diarij opusculum, ex quo partem illam, quæ de hac Stella tractat, excerptere poteris; ac Typographo vestro excudendam tradere. Nihil in ea mutari, præterq; ea, quæ hactenus in ipsa Stella à prima apparitione, eod; tempore quo ista scripsi, mutata deprehendi: hæc breuiter in margine annotaui; ut debito, et signato loco, à Typographo cæteris interferi possint. Imò verò, si ne nunc quidem cessas Epistolam in Diarium dedicatariam unâ efflagitare, et hanc, aliquid vtilitatis, per se, etiam si Diario priuatur, Lectori adferre posse existimas, non usq; adeò renuo, ut ipsa, Tractatui De Stella subiungatur. Eclipsis etiam Lunaris pragmatiam, et iudicium de eius effectibus, admitto ut prioribus adiungas; unâq; extemporaneam illam in Vraniam Elegiam: ut tandem votis tuis in omnibus satisfiet. Sin verò, aliqua in his singulis reperiuntur, quæ non satis suis numeris absoluta sunt, et in reprehensionem ab eruditis, forte, venire possint: tu, non minus quam ego, culpam mereris, qui immaturos factus in lucem prodire cogis. Titulum, verò libelli, tuo arbitrio ordinandum relinquo: id saltem expetens, ut nomen auctoris, vel supprimas, vel per Anagrammatismum inuertas; modò tibi sic consultum videtur. Eo enim nunc peruersitatis degenerauit iudicium hominum; ut pleriq; ingens dedecus existiment, si quis nobili genere oriundus, aliquid in liberalibus et sublimioribus, Sciencijs audeat: præsertim verò in his, quæ præreli-
 quia

quis Artibus non solum plebecula indocta; sed multis aliis eruditis (excusante utroque ignorantia) exosa et ridicula sunt. Quamuis (ut verum fatear) non multum morer horum insulsum iudicium. Quae enim per se recta et honesta sunt, non possunt, ob ignari vulgi peruersam opinionem esse non recta et inhonesta.

Optassem autem quaedam in his omnibus, quae edi postulas, nunc tandem emendare, addere, minuere, transponere, et in meliorem formam redigere: sed plurimis nunc obruo negotiis, quo minus id prestare possim. Ab una enim parte, domestica cura, et alia quadam studia, quae nunc praemanibus habeo; ab altera, nobilium et amicorum conuersatio, quibus non minimum temporis dispendij debetur, nos ita distrahunt, ut nihil in eo emendare aut restituere nunc vacet:

Et nos, ecce, alius labor haud inglorius urget:
 Sat Caelo Musisq; datum, sat Vestia tulisti,
 Sat natale solum, et dulces rapuistis Amici:
 Terra videnda etiam, restat nunc deniq; Terra,
 Per varias obscundas vias, variisque recessus.
 Nunc iuvat egregio qua pulchra geruntur in Orbe
 Cernere, et humano quae passim inuenta labore,
 Diuersisque hominum late cognoscere mores.
 Hoc iubet ille vigor inuenuit in pectore firmus,
 Hoc iubet egregias Artes, et multa sciendi,
 Multaq; lustrandi nobis innata cupido.
 Nec mea me Patria, nec me remorantur Amici.
 Omne solum, Forti, Patria; et bene uiuit ubiq;
 Omnis terra suas passim largitur Amicos.
 Tandem tempus erit gelidam remeare sub Arcton,
 Trita exempla sequi, Cyathis, Canibusq; Caballisque
 Et fastu et luxu (quid enim, si talia desint
 Deniq; Nobilitas poterit sensisse beatum)
 Perdere cum reliquis reliquos inglorius Annos,
 Me nisi, (ut opta) Deus, Fata ad meliora referuet.

Sed tu, optime Pratenfis, id tibi persuasum habeas, me, quae me
 cuncta feret tellus, quocumq; sub axe, aspiciam tacito labentia fidera caelo,
 semper tui memorem amantemq; permansurum: neq; enim corporum lo-
 (:) 3 salis

calis ista separatio, Animorum (qui à locorum miseris angustiis liberri-
mi sunt) coniunctionem diueller. Etenim, quæ in Interiore illa & beati-
ore Natura radices egerunt ; ut felicitis illius sunt Aternitatis germina :
ita quoq; Exterioris huius & Postrema Reipub. euaridis Legibus
nequaquã sunt obnoxia. Et, quãuis corporeis hisce Elementis implicati,
Sensibilis oculorum radio, Locorum improbitate interpellati, alter alte-
rum Contingere nequeat : non tamen, ita penitus in arctum cogetur au-
gusta illa Interioris Luminis maiestas ; quin , quauersum, quod
Pulchritudo & sacer Amor, illiciunt, libere pemeet ; perrenniq; Ra-
diorum Emissione & Reflexione, correspondentem sibi & consimilem
Naturam, Tingat. Quinimo, quantumuis dissita nos habebunt ter-
rarum spacia, eundem tamen Solem, Lunam, eademq; fydera (quæ no-
stra est voluptas) iucundè simul Intuebimur :

Et quia disunctis , Radios coniungere in unum
Non licet , & nosmet posse videre simul :
Iungemus radios radijs radiantis Ohympi,
Quando micant claro, fydera clara , Polo.
Tunc ego, quam specto, figens mea lumina Cælo,
Est quoq; luminibus, Stella videnda, tuis.
Sic oculos pariter Cælum coniunget in unum ;
Nostra licet iungj corpora Terra vetet.

Spero autem me , ante discessum , Hafnia vobis affuturum : tu
verò interea instiga Artifices, ut globus noster æneus optimè inauretur ;
& exquisitè, prout illis iniunxi , primi mobilis luminariumq; contrari-
um cursum, quantum quidem fieri potest, amuletur. Instrumentorum
etiam cæterorum, apud suos Artifices, eam, quam illis demandavi, di-
uisionem & perfectionem vrge ; ut omnia illa parata inueniam, vbi
Hafniam ad vos venero. Interim tu, clariss. Domine Doctor, sanus
vale : imò verò, Medicus cum sis, tute, fac ut sanus
valeas. Saluta Amicos. Data Kru-
dorp die 5. Maj, Anno
1573.

DE

DE NOVA ET NVL-
LIVS ÆVI MEMORIA, A MVNDI
EXORDIO PRIVS CONSPECTA STELLA,
*quæ in fine Annj superioris omnium pri-
mò apparuit.*

 ANNO PRÆCEDENTE, MENSE
Nouembrij, die eiusdem vndecimo, vespèri
post Solis occasum, cum meo more sidera cælo
sereno contemplerer, nouam quandam &
inuisitatam, præq̃ aliis admodum conspicuam, iuxta ca-
pitis verticem, animaduerti fulgere Stellam: cumq̃
mibi, qui inde ferè à pueritia, omnia cælj sidera perfectè
(non enim magna huic scientiæ inest difficultas) cogni-
ta haberem, satis euidenter constaret, nullam in eo cælj
loco vnquam antea extitisse, vel minimam, nedum tam
conspiciuæ claritatis stellam: in tantam rei istius admi-
rationem sum adductus, vt de fide, proprijs oculis adhi-
benda, dubitare non puduerit. Cum verò & ab alijs loco
monstrato conspici posse animaduertissem, stellam re-
uerà illic apparere, nullum mihi amplius mouebatur du-
bium. Miraculum sanè inter omnia, quæ à mundi exor-
dio, in tota rerum natura extiterunt, aut maximum, aut
illi certè æquiparandum, quod in Solaris cursus retenti-
one, Iosue precibus impetrata: vel eiusdem obscuratio-
ne, tempore Victimæ cælestis facta, contigisse sacra te-
stantur
A

stantur oracula. Omnibus enim Philosophis constat, &
res ipsa non obscure declarat, in ætherea cœlestis mundi
regione, nullam fieri alterationem generationis vel cor-
ruptionis: sed cœlum & quæ in eo continentur ætherea
corpora, non augeri, non imminui, non variari aut nu-
mero, aut magnitudine, aut lumine, aut quavis alia ra-
tione: sed semper idem, sibiq; in omnibus simile, nullis
terentibus annis permanere. Testantur insuper omni-
um artificū, millenis aliquot ab hinc elapsis annis, factæ
observationes, stellas omnes, eundem numerū, situm, or-
dinem, motum, & quantitatem, semper retinuisse, qua-
lem nostra etiam ætate, ab ijs quos cœlestium rerum ca-
pit delectatio, observatione diligentj facta, seruare com-
spiciantur. Nec vnquam ab vllō artifice antea obser-
uatum legimus, nouam aliquam in cœlesti mundo exti-
tisse stellam, nisi à solo Hipparcho, si Plinio adhibenda
est fides. Hipparchum enim aliam à reliquis omnibus
prius conspectis, sua ætate genitam animaduertisse stel-
lam, autor est Plinius, Naturalis historiæ libro secun-
do: Cuius verba, cum vt in cæteris, ita & hoc in loco sint
illustria & magnifica, non abs re duxi hîc annotanda.
Idem (inquit) Hipparchus, nunquam satis laudatus, vt
quo nemo magis approbauerit cognationem cum ho-
mine siderum, Animasq; nostras partem esse cœli, no-
uam Stellam & aliam æuo suo genitam depræhendit,
eiusq; motu, qua die fulsit, ad dubitationē est adductus,
anne hoc sæpius fieret, mouerenturq; & ex, quas putas-
mus affixas. Idemq; ausus rem etiam Deo improbam,

ans

annumerare posteris stellas, ac sidera ad normam expangere, organis excogitatis per quæ singularum loca & magnitudines signaret, vt facili ex eo discerni posset, non modo an obirent, nascerenturue, Item an crescerent, minuerenturue. Cœlo in hæreditate cunctis relicto, si quispiam qui rationem eam caperet, inuentus esset. Hæc plinius. *Licet verò illa Plinij verba non obscure testentur, Hipparchum veram stellam in ætherea regione, suo ævo genitã depræhendisse, & hac occasione reliquarum omnium loca, instrumentis debitis (quod nullus ante ipsum præstitit) signasse, vt posteri scirent an sæpius hoc fieri posset: tamē non dubitauit interpretes Plinij Milichius, illa in Cometæ alicuius apparitionē detorque, rei potius incredibilitate, & omniū Philosophorū refragante iudicio, quàm autoris sententia eò perductus. Quàm enim perperam, de Cometa, hunc locum Plinij interpretatus sit, nemo refragabitur, qui penitus citata Plinij verba introspexerit. Et quàm quæso absurdū est affirmare Hipparchum, virum in omni scientiarum genere excellentem, præq̃ aliis in Mathematicis summum artificem, non sciuisse melius inter veras æthereæ regionis stellas, & aëris igneum Meteoron, quod Cometam vocant, discernere, quàm vt per hanc occasionem omnium affixorum siderum catalogum & situm, diuino potius quàm humano labore, posteris relinqueret. Vt taceam, quàm ridiculum sit, quod idem Plinij commentator, ex verbis prædictis asserat, Hipparchum per istius Cometæ motum (Cometam enim fuisse hanc stellam opinatur)*

tur) Stellarum fixarum situs, & motum, deprehendisse, cum omnium Cometarum cursus sit enormis, instabilis, celer, & vagabundus: stellarum verò in octauo orbe affixarum motus regularis, certus, vniformis, adeòq; lentus, vt vnus hominis etate vix progredi animaduertantur. Hæc non vlllo carpendi studio commemoro. Non enim est candidj & ingenui ingenij, aliorũ labores deprauando calumniarij: sed monere saltem volui, ne alij, huius interpretis, viri docti autoritate freti, ad Comete alicuius, & non veræ stellæ apparitionem, Plinium detorquerent. Mihi sanè dubium non est, Plinium per hæc verba, significasse, Hipparchum veram stellam & genuinam in cælo, suis temporibus primùm natam, deprehendisse: Aliàs enim nec ipse quicquam noui, aut admiratione dignum, de tanto viro retulisset, cùm Comete crebrius conspiciantur, & à quouis etiam Mathematicum imperito animaduertantur. Quæ autem & qualis hæc fuerit, & an rursus euanuerit nec ne, quoniam ex Plinij verbis colligi non potest, in dubio relinquimus. Nec simile quidpiam, vel ante Hipparchi tempora, vel etiam post, annis iam elapsis mille septingentis, ab vlllo artifice (vt dixi) sæpius obseruatum esse legimus, priusquam hac nostra etate, illa, de qua nunc sermonem instituimus, conspici cœpit. Quòd verò illa, neq; sit in Elementari & aërea mundi regione apparens igneum aliquod meteoron: sed inter cælestes orbes locum obtineat, postea demonstrabimus. Apparet itaq; quàm sit hæc

res

res inusitata, quàm admiranda, quàm deniq. omnibus Philosophis incredibilis, nouam & aliam à prioribus nunc demum in cælo produisse stellam. Nec Theologis, qui aliàs multa in mundano orbe miraculosè contingentia, per diuina mysteria excusare possunt, sufficientes reddere causas eius rej, possibile existimo. Illis enim per Mosis de mundi fabrica historiam, compertum est, Deum auctorem Vniuersi, ex quo cælos & Elementa, cum omnibus suis ornatibus absoluisset, quieuisse ab omni opere, nec vllam postea rerum nouam condidisse speciem. Scio tamen aliquos ex occultiori quadã, & nostro sæculo primùm in lucem producta Philosophia asserturos, possibile esse hanc stellam in veteri Iliado (libet enim eorum vocabulis vti) hæctenus latuisse, & nunc demum maturatione sui absoluta, mortalibus conspiciendam produisse. Etsi verò nunc non disputem de huius nouæ (ut putatur) Philosophiæ certis vel ambiguis fundamentis: & non ignorem, ex illa, multarum in Natura abstrusarum rerum, & à vulgaribus Philosophis vel incognitarũ, vel minus rectè intellectarum, causas & progressus explicari, posse: tamen mihi verosimile esse, ut hoc miraculum ea ratione sufficienter saluetur, vix persuadebitur. Nam si huiusmodi in cælo (quod illi quartum & igneum Elementum, non dubitant, suis ducti rationibus, appellare) fierent generationes, cur non sæpius tot elapsis sæculis, in tanta cælj vastitate, animaduersum est noua prodire sidera? Et cur illa quæ hæctenus apparuerunt

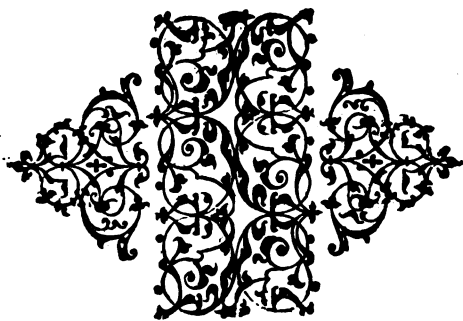
erunt nullam inde à mundi exordio , magnitudinis, luminis, coloris, vel ordinis perpeſſa ſunt alterationem? Id enim in tanto temporis interuallo, & tanto ſtellarum copia, fieri oportebat, ſi cælo eiſmodi competeret generationis & corruptionis neceſſitas. Taceant igitur omnes Philoſophi, ſeu veteres, ſeu noui: taceant ipſi quoq; Diuinorum Myſteriorum interpretes Theologi: taceant cæleſtium corporum contemplatores Mathematici, nec de modo generationis huius ſtellæ & tanti miraculi excuſatione, ſe aliquid certi conſtituere poſſe exiſtiment. Nec eſt quòd aliquis ſibi perſuadeat, hanc ſtellam ſimilem eſſe illi, quæ Magis Orientalibus, cùm Saluator mundi naſceretur, apparuit. Illa enim non in cælo inter reliquas ſtellas: ſed in ima aëris regione, non procul à ſuperficie terræ locum obtinebat. Aliàs enim nec motu ſuo, iter, Saluatorem quærentibus, nec quiete, domum in quo inueniretur, oſendiſſet. Sed cum toto cælo circumuoluta, nullū habuiſſet tam exigui ſpaci in orbe terreno reſpectum: cùm tota terra, cælo collata, non habeat ſenſibus incurrentem magnitudinem. Adde quòd illa ſtella ſolis Magis ab oriente profeſtis, vt Dominū adorarent, illiq; tanquam Regi, Deo, & Homini, munera, Aurum, Thus, Myrrham offerrent, apparuit: ſive quod Deus peculiaritè eorum mentes & oculos illuſtrauerit, vt illi à longinqua & ignota regione venientes, eum agnoſcerent, per quem omnia facta ſunt, humanam induiſſe naturam, quem proprij Iudæj, inter quos naſcebatur ignorabant:

rabant: siue quod hi sapientes homines, per occultioris & incognitarum rerum indagatricis Magiæ cognitionem, ea viderint & intellexerint, quæ reliquis hominibus, huius scientiæ ignaris, occulta erant: vnde etiam non immeritò Magorum appellationem in sacris literis sortiti erant. Sed qualis ea fuerit stella, quæ illis apparuit, non est huius loci scrupulosius indagare, cum ipsis etiam Theologis, ob Magiæ ignorantiam, nihil in hac re certj constet. Sufficit enim demonstrasse hanc nouam & inusitatam stellam, quæ nuper apparuit, nullam habere cognationem cum illa, quæ Magis conspiciebatur: nec posse eius generationis modum saluarj, vel à Theologis, vel à Philosophis, nec ab ipsis etiam Mathematicis. Reliquum igitur est, vt statuamus Dei totius Machinæ mundanæ opificis, admirandum hoc esse Ostentum, præter omnem naturæ ordinem, à seipso in initio constitutum: nunc demum aduersperascenti mundo exhibitum. Diuina enim maiestas liberrimè agit, nec vllis obstricta est Naturæ vinculis, sed cùm vult, sistit aquam fluuijs & vertit sidera retrò.

*Hæc potuit Solis currus inhibere volantes,
Cùm Populi Israël dux Iosue sterneret hostes.
Hæc potuit Solis sine Luna, extinguere lumen,
Cùm suus est factus pro nobis victima Gnatus.*

*Quapropter etsi de hoc nouo & nunc primum nato
fidere, aliqua in medium adferre constituerim: tamen de
eius*

eius generatione, & quibus rationibus extiterit, me
nihil affirmare posse, ingenuè fateor: sed solum ea, quæ
ad Mathematicam considerationem spectant, excutiam.
Dicam enim de eius, quo ad fixas & Zodiacj longitu-
dinem, latitudinemq; positu: de ipsius à Terra, centro
Vniuersi, remotione: nec non de eiusdem magnitudine,
lumine, & colore: quibus etiam de huius stelle
effectibus, ab Astrologia petitis con-
iecturas subiun-
gam.

DE

DE HVIVS NOVÆ STEL- LÆ IN COELO, QVO AD FIXAS positu, & ipsius quo ad Zodiacum, longi- tudine & latitudine.

Onspiciebatur hæc recens nata stella in Bore-
alij cælij ~~plaga~~, versus polum Arcticum, iuxta
constellationem, quam veteres Magi Cassio-
peam appellarunt, vicina parvæ istj stellæ,
quæ est in Cathedræ medio loco, modicum ab ea versus
Cepheum remota. Constituebat etiam cum suprema Ca-
thedræ, & ea quæ in pectore Schedir appellatur, eaq̃
quæ iuxta incurvationem ad ilia tendit, figuram qua-
drilateram. Sed vt tota res melius cognoscatur, præci-
puas stellas sideris Cassiopeæ, vnâ cum huius novæ ad
illas positu, oculis subyciam.

B

A caput

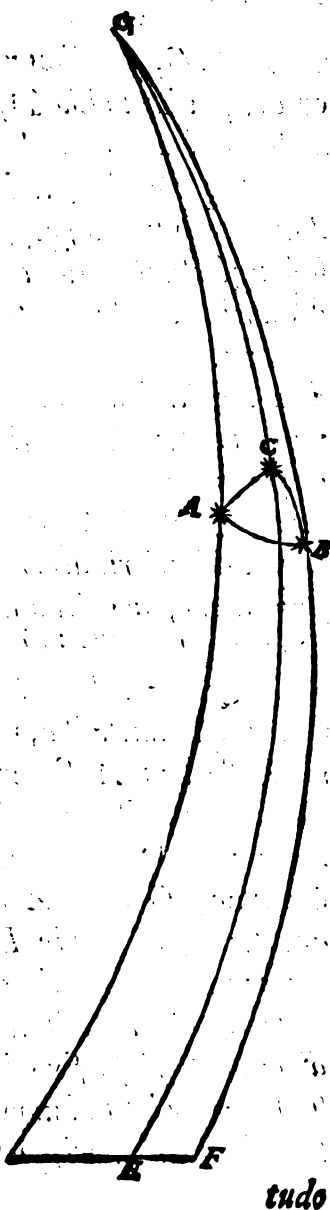
A caput Cassiopeæ
B pectus Schedir.
C Cingulum
D flexura ad Ilia
E Genu
F Pes
G suprema Cathedra
H media Cathedra
I Nova Stella.

Distantiam verò huius stellæ à fixis aliquibus
 in hac Cassiopeiæ constellatione, exquisito instrumento,
 & omnium minutorum capaci, aliquoties observavi. In-
 ueni autem eam distare ab ea, quæ est in pectore, Schedir
 appellata *B*, 7. partibus & 55. minutis: à superiori
 verò

verò sellæ G, partibus 5, minutis 21: à flexura deniq̃,
 & ea, quæ iuxta ilia D, 5. partibus minuto 1. Ex his
 distantijs huius nouæ stellæ à dictis fixis, ipsius locus
 incidit, quo ad longitudinem in 7 G: 8, cùm latitu-
 dine Septemtrionalj 54 ferè partium, paucissimis vtro-
 biq̃ neglectis minutis: idq̃ potissimum per duas vltimas
 distantias, à flexura videlicet, & suprema Cathedræ
 innotuit. Nam si harum duarum fixarum loca, secun-
 dum longitudinem & latitudinem nota, præsuppona-
 mus, non latebit scientiæ triangulorum sphaericorum
 gnaro, noui sideris ab æquinoctio verno in longitudi-
 nem, & ab Eccliptica in latitudinem remotio. Sint
 enim euidentioris demonstrationis gratia, in sequenti
 figuratione, duæ stellæ fixæ sideris Cassiopeiæ A & B:
 quarum A sit illa in Cathedræ parte superiore, quam
 alij in ascensu medio collocant: B. verò illam, quæ in
 flexura est, iuxta ilia, representet: C. autem locus nou-
 uæ stellæ, & A C, arcus distantie eius à suprema
 Cathedræ: C B, arcus inter hanc & flexuram inter-
 ceptus: & A B, arcus intercapedinis vtriusq̃ fixæ.
 Sit insuper G. polus Zodiacj Boreus, à quo duo qua-
 drautes descendant in Ecclipticam, per prædeterminatas
 fixas in A & B positas. Per A quidem G, D: per
 B verò G F. erit itaq̃ D F. arcus Ecclipticæ
 dirimens vtriusq̃ fixæ longitudinem, & A D, atq̃
 B F, arcus latitudinum earundem fixarum. Pari ra-
 tione à polo Zodiacj, per locum nouæ stellæ in C posita,

ducatur quadrans in Eclipti-
 cam, quæ hic G. E. erit. Ita-
 que E. locus longitudinis
 nouæ stellæ, & D. E. arcus
 differentie longitudinis hu-
 ius à priori fixa in A posi-
 ta. C E verò arcus latitu-
 dinis, seu remotionis ipsius
 ab Ecliptica. Præsupponan-
 tur autem loca longitudinis
 & latitudinis Fixarum,
 qualia Copernici abacus,
 adiecta æquinoctij precessio-
 ne, indicat, vt sit longitudo
 prioris stellæ A in 29. G. 0.
 M. ab æquinoctio verno, id
 quæ in puncto D, cum lati-
 tudine boreali 51. G. 40. M.
 quam representat (vt dixi)
 arcus A D. Longitudo au-
 tem posterioris in B posita,
 sit in 7. G. 50. M. &. Idq.
 in puncto F, cum latitudine
 boreali 49. G. 0. M. quam
 designat arcus B. F. Hinc
 lubet indagare arcum D E.
 quantum videlicet E longi-

tudo nouæ Stellæ excedat longitudinem fixæ in *A*. posita, quæ est in *D*. Vt *E* locus longitudinis nouæ Stellæ, in Eccliptica cognoscatur. Libet etiam hinc arcus *CE*, quantitatem indagare, vt innotescat etiam huius nouæ Stellæ ab Eccliptica remotio, quam latitudinem vocant. Verum vt in horum noticiam per triangulorum Sphæricorum scientiam, debito processu peruenire liceat, considero omnium primò Triangulum *AGB*, cuius bina latera in *G* polo iuncta, nota sunt, per complementa latitudinum fixarum *GA*, scilicet 38. G. 20. M. *GB* verò 41. G. 0. M. Est etiam angulus, quem dicta latera comprehendunt notus. Illū enim metitur arcus *DF*, differentia videlicet longitudinis vtriusq. fixæ, quæ est 8 Gra. 50. M. Vnde per vigesimam octauam propositionem libri quarti, Iohannis Regiomontani, de triangulis sphericis, arcus *AB* innotescit, quem inuenimus 6. partium cum $\frac{1}{2}$, qualem etiam per instrumentum, capiendū vtriusq. fixæ distantiam, obseruauimus. Habet itaq. nunc dictum Triangulum *AGB* omnia latera nota: vnde per vltimam propositionem libri quarti Regiomontani de Triangulis, vel tertiam libri quinti eiusdem, Copernici verò de ysdem decimam tertiam, Angulus *BAG* manifestabitur. Inueni autem hunc angulum, absoluta operatione numerorum, iuxta dictas propositiones, partium xii. Minutorum 46. Nunc etiam pari ratione angulum Trianguli *CAB*, qui est ad *A*, dimetior: nam & omnia huius

B 3,

latera

latera nota sunt ex antecedentibus, $C A$ part: 5 Min.
 noturum 21: $C B$, 5 Part. 1 Min. $A B$ 6. Par.
 15 Min. Euadit igitur Angulus $C A B$, per dictas
 propositiones, partium 49. Minu. 52. Hunc angulum
 ab angulo $B A G$ prius inuento, aufero, tanquam
 partem de suo toto, & relinquitur quantitas anguli
 $C A G$, partium 61, Minu. 44. Nunc progredior ad
 Triangulum $C A G$, cuius Angulus, qui ad A , iam
 innotuit: duo verò latera dictum angulum compren-
 dentia $G A$ & $A C$, ex superioribus nota sunt. Qua-
 propter beneficio 28 propositionis libri quarti Regio-
 montani de Triangulis, reliquum latus $G C$ inno-
 scet, partium videlicet 38 Minut: 4. Erat autem arcus
 $G C$, complementum latitudinis nouæ stellæ. Vnde
 sublato eo, à Quadrante, vera stellæ latitudo, partium
 53 Minut: 56 euadit: quantitas videlicet arcus $C E$.
 Pro longitudine verò huius stellæ indaganda, anguli
 $D G E$, quantitatem per omnia latera Trianguli
 $G A C$. iam cognita, dimetior, iuxta operationem
 propositionis 34 libri Quarti, vel tertiæ libri Quinti
 Regiomontani de Triangulis. Inuenio autem dictum
 angulum part: 8, & minuti vnus. Hunc verò angulum
 metitur arcus $D E$, differentiam longitudinis nouæ
 stellæ à longitudine prioris fixarum representans. Qua-
 propter adiecto hoc arcu, partium, vt dixi, 8 & 1 Mi-
 nuti ad longitudinem prioris fixæ, quam assumpsimus
 esse in 29 G , 0 Min. V , euadit locus longitudinis
 nouæ

*novæ stellæ in 7. G & Mm: 1. Latitudinem habens
ab Ecliptica supra inuentam 53 Part: 56. Minu. quod
erat Demonstrandum. Hac itaq; ratione, locum longi-
tudinis & latitudinis huius novi sideris, beneficio doc-
trinae Triangulorum infallibilj methodo inquisiuius.
Processum verò operationis, in inquirendis angulis &
lateribus Triangulorum quibusue iam commemoratis,
iuxta citatas huius doctrinae propositiones, non est huius
loci plenius explicare, tum quòd prolixius, & nimis per-
plexum fieret hinc totum negotium. Bona enim pars pro-
positionum libri quarti Regiomont. In hoc opere absa-
mitur, eò quòd omnes, more Geometrico catenatim coha-
reant: tum etiam quia diuinior & excellentior sit Tri-
angulorum sphaericorum cognitio, quàm fas sit eius my-
steria omnibus propalare. Licet vero non ignorem stella-
rũ octauis orbis loca, non esse satis exquisitè cognita, vn-
de fieri potest quod loca fixarũ, quibus in hac demonstra-
tione tanquam fundamento vsi sumus, non præcisè eum,
quem assumpsimus habeant longitudinis & latitudinis
locum, quapropter locus huius novæ stellæ, etiam paulo
aliter fortè constituendus esset, tamen quia ipsemet in
barum fixarum locis, nihil certi obseruatum habeam,
nolui à Ptolomæj & Copernici annotatione recedere.
Quin potius, cum illis, quam Alphonsina farragine senti-
re, eò quod obseruatione crebra didicerim, Copernici mo-
tus propius cælo accedere, quàm aut Alphonsinas aut
vllas alias cælestium motuũ tabulas. Confido autem locũ
huius*

huius stellæ a nobis assignatum, & beneficio cæterarum fixarum inuentū, non multum a vero aberrare, & dabo operam, si Deus vitam prorogauerit, vt loca fixarum ex propria obseruatione aliquando emendata, in communem Astronomorum vtilitatem publicentur.

Ex hac inuenta huius Nouæ stellæ longitudine & latitudine, ipsius etiam declinationem, siue quod idem est, ab Æquatore remotionem minimam, beneficio spheræ Triangulorum, inueni. Part: 61 Min: 58. Quemadmodum per instrumentum etiam oculari obseruatione facta, illam eiusdem exquisitè quantitatis inueni. Pari quoq; ratione ex nota declinatione & longitudine data, eius ascensionem rectam inquisui. G. 0. M. 22. Vnde hæc stella cum 20. Min. primi Gradus V. cælum culminat, cū verticj proxima est: & cū totidem $\simeq$, denuo Meridianum transit Horizonti vicina. Est itaq; locus eius circulo, quem Colurum Æquinoctiorum vocant, fermè coincidens: idq; iuxta limites viæ lacteæ, Cassiopeiæ, & Cepheo interiectas. Verticalis autem est illis in terra locis, quæ eleuationē poli Arct. cj 62. G. minus 2. M. habent. Tanta enim est stellæ (vt dixi) declinatio. Atq; hæc de nouæ illius stellæ positu, tam quò ad fixas, quam quò ad Ecclipticæ longitudinem, ipsumq; Æquatorem, sufficienter, & dicta & demonstrata esse arbitror. Hunc autem positum seruauit toto tempore, ex quo illam primò conspeximus, nec vllò minuto (sæpenumero facta diligenti obseruatione)

one) hinc progressa est, elapsis iam mensibus Sex. Quapropter in posterum etiam eodem in loco permansuram, nec ullo alio motu proprio, quàm Stellarum fixarum, communi octavae sphaerae, progressuram auguror.

DE SITV EIVS, QVO AD MVNDI DIAMETRV M, ET DI.

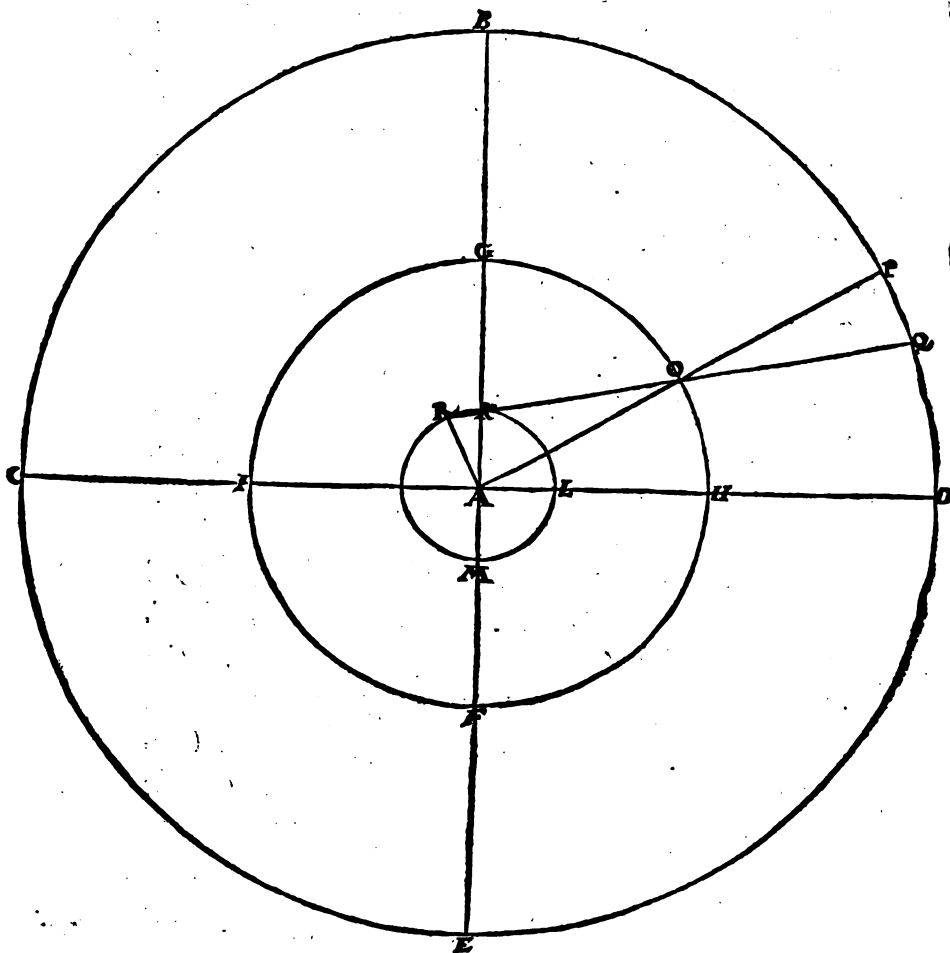
stantia à terra centro

Vniuersi.

 Rduum est, subtiliq; indiget ingenio, stellarum à nobis indagare remotionem, propter incredibilem earum à terra distantiam: nec ulla ratione commodius & certius id prestari potest, quàm per paralaxeos, si quam habent, mensuram. Si enim stella aliqua horizonti vicina, alio in loco cernatur, quàm vbi altissima vertici appropinquat, necessarium est eam reperiri in aliquo orbe, respectu cuius terra sensibilem habeat magnitudinem. Quàm verò longè remoueatur dictus orbis, paralaxeos quantitas semidiametro terrae collata, manifestabit. Sin verò stella tam iuxta horizontem, quàm verticem, in eodem primj mobilis puncto cernatur, non dubium est, eam, vel in octaua Sphaera, vel non longè infra, in orbe, cuius respectu tota terra punctj vicem gerat, locum obtinere. Ut
C igitur.

igitur nobis ea ratione innotesceret, Vtrum hæc stella in
 Elementari regione, aut inter cælestes orbes existeret,
 qualemq; ab ipsa terra haberet distantiam, indagauimus
 an vllam, & quantā, haberet paralaxin, idq; hoc modo.
 Intervallum inter hanc & Schedir Cassiopeiæ (eò quod
 hæc stella ferè cum noua, Meridianum vnā obtineat) ob-
 seruari cum verticij proxima esset, 6 tantum gradibus
 ab ipso zenit remota (ideoq; nullam, etiam terræ propin-
 qua in eo loco induceret paralaxin, sed locus eius visus
 & verus in vnum punctum propter ferè coincidentes à
 terræ centro & superficie lineas, vnitur) Idem præstiti
 cum longissimè à zenit remota, Horizonti proxima
 esset: & vtrobiq; eandem præcisè à dicta fixa inuenij
 distantiam nullo minuto variatam, partium videlicet
 7 & 55 Minutorum. Idemq; per alias stellas multipli-
 ci facta obseruatione expertus sum: vnde hanc nouam
 stellam nullam habere aspectus diuersitatem, etiam
 Horizontij vicinam, concludo. Aliàs enim in minima sua
 altitudine longius remota fuisset à prænominata stella
 in pectore Cassiopeiæ, quàm in altitudine maxima. Qua-
 propter non in Elementari regione infra Lunam, sed
 longè supra, in orbe, cuius respectu, terra, sensibilem non
 obtineat magnitudinem, collocari hanc stellam necessa-
 rium erit. Si enim in suprema aëris regione infra con-
 cauam sphaeræ Lunaris regionem esset, sensibilem in-
 duxisset in circulo altitudinis variationem, horizontij
 proxima, ab eo loco quem obtinebat verticij vicina. De-
 scriba-

scribatur enim certioris demonstrationis causa, circulus representans Meridianum, vel aliquem alium verticalem primi mobilis, in quo loca omnium stellarum considerantur, qui sit $C B D E$, cuius centrum sit A : Diameter verò $B E$ verticem, $C D$ Horizontem designet: sit insuper eodem centro descriptus circulus $M K L$, qui terrenj orbis circumferentiam denotet. Inter hos alius signetur circulus $G H F I$, qui infimum sphaerae Lunae & terrae proximum representet ambitum, in quo stellam hanc existere fingamus: sitq; primum in maxima sua altitudine iuxta punctum G : Manifestum est quod crearet omni diuersitate aspectus. Ambae enim lineae à centro terrae, & oculo in eius superficie constituto, eductae in unum eundemq; primi mobilis circuli, videlicet $C B D E$ cadent locum, in punctum videlicet B , vel propè, si stella non sit praecise in G . Hac enim 6 gradibus à vertice remouetur, cum nobis altissima sit, qui tamen nullam sensibilem inducunt variationem ab ipso vertice. Constitutur verò hac stella in eodem circulo $G H F I$, in minima sua altitudine, idq; in puncto O , necessarium erit eam in alio loco extremj circuli videri, si oculus constitutur in K superficie terrae, quàm si in A eiusdem centro. Ductis enim lineis à K superficie, & à centro terrae A , per O locum stellae, in extremum orbem $B D E C$ cadet linea ab A per O in P : à K verò per idem O in Q . Est igitur $P Q$, arcus primi mobilis, stellae aspectus diuersitatem ostendens.

*Lubet itaq; inuestigare quantitatem arcus PQ ,
 ut innotescat quantam haberet hæc stella diuersitatem
 aspectus Horizonti proxima, si in circulo $IGHF$
 proximè infra orbem Lunæ constitueretur in puncto O .
 Idq;*

Idq; ut commodius fiat, producat^r linea $Q O K$ donec alia à centro A producta, illj perpendiculariter incidat, sitq; hæc in puncto R . Cum verò angulus $B K Q$ notus sit per obseruationem: est enim complementum altitudinis minimæ, ipsius stellæ, videlicet, partium 62, Minut. 5, non ignorabitur ei contrapositus $R. K. A.$ ipsi æqualis. Est insuper angulus $K R A$, ex hypothesi rectus: & latus $K A$, notum est per mensuram quamcumq;. Est enim semidiameter ipsius terræ: non ignorabitur $A. R$, per 29 propositionem Regiomontanj de triangulis planis. Si itaq; ponatur semidiameter terræ $K A$, partium 100000, tanquàm sinus totus, cum sit latus recto angulo, qui ad R , oppositum, euadit latus $A R$, partium 88363. Nunc demum concipio triangulum $R O A$, cuius duo latera $R. A$, & $A O$, nota sunt. Est enim $A. O$. distantia à centro terræ ad infimam superficiem orbis Lunæ, quam vnâ cum Copernico statuimus partium 5200000, qualium semidiameter terræ $A. K$, erat 100000 (lubet enim maioribus numeris negocium hoc absolvere, ut calculus eo sit commodior & exactius innotescat) cumq; in dicto triangulo angulus $O. R. A.$ ex hypothesi rectus sit, per 27 propositionem Regiomontanj de triangulis planis, non latebit angulus $R. O. A$. Multiplicato enim latere $A. R$. in totum sinum, producuntur 8836300000, qui numerus per latus $A. O$ diuisus, relinquit 1699 partes, sinum videlicet angulj $R. O. A$, cuius arcus est, 0 partium, 58½

Minutorum, qui numerus, anguli quæsitj determinat
 quantitatem. Huic verò angulo $\angle ROA$, æqualis est
 angulus $\angle POQ$. Est enim illj contrapositus, vt patet
 ex elementis Geometriæ, idcirco arcus PQ , qui hunc an-
 gulū metitur (nam propter immensam distantiam inter
 Sphæram Lunæ & primum mobile, arcus PQ non dif-
 fert sensibiliter ab arcu circuli interuallo OP iisdem li-
 neis intercepto) stella æq̃ designat paralaxin, erit minuto-
 rum 58½, quod erat querendum. Tantam igitur habuisset
 hæc stella in O posita, aspectus diuersitatem, ab eo lo-
 co, quem prope verticem obtinebat, in eum vbi Hori-
 zontj proxima conspiciebatur. Id autem per multas &
 diligentes observationes (vt supra dixi) factas, exquisi-
 to & minimè fallaci instrumento, falsum inuenimus.
 Vnde concludo hanc nuper visam stellam non esse in cir-
 culo $I. G. H. F$, suprema videlicet aëris regione, proxi-
 mè infra Lunæ orbē, nec in aliquo loco adhuc terræ pro-
 piori. Tunc enim maiorem induxisset quantitatem arcus
 PQ , maiorq̃ fieret aspectus diuersitas: sed longè supra
 sphæram Lunæ, in ipso cælo locum obtinere, idq̃ in orbe
 aliquo, tanto interuallo à terra remoto, vt linea KA .
 Semidiameter terræ, non habeat respectu eius sensibilem
 quantitatem: sed tota terra illj collata nil præter punc-
 ti vicem habere animaduertatur, idq̃ in octaua sphæra,
 vel non longe ab hac in altioribus trium superiorum
 Planetarum orbibus, fieri ab artificibus compertum
 est. Vnde hæc stella in ipso cælo, vel in octauo orbe cum
 reli-

reliquis fixis, vel in proximè huic subiectis sphaeris con-
 stituetur. Quod autem nec in orbe Saturnj, nec Iouis,
 Martisue, aut aliorum Planetarum existat, hinc patet,
 quòd elapso iam Sex mensium spacio, nullo minuto ab eo
 loco in quo primùm eam conspeximus motu proprio pro-
 gressa est, quod fieri oportebat si in aliquo Planetarum
 orbe esset. Moueretur enim motu ipsius orbis peculiari,
 contra primi mobilis rationem, nisi in altero polorum,
 orbium secundi mobilis quiesceret, à quo tamen 28 par-
 tibus, vt supra ostendi, remouetur. Toti enim orbes pro-
 prijs polis reuoluti, sua circumducunt sidera, vel ab illis,
 (vt Plinio & quibusdam alijs placere video) circum-
 aguntur. Nisi quia receptam à Philosophis & Mathe-
 maticis sententiam negare velit, solasq; stellas immotis
 orbibus conuolui (quod absurdum est) asserere. Vnde
 si hæc stella in aliquo orbium septem errantium siderum
 constitueretur, necessariò cum ipso orbe, cui affixa esset,
 contra diurnam reuolutionem circumduceretur. Atq; hic
 motus etiam in lentissimo Saturni orbis progressu tanto
 temporis interuallo, etiã absq; omni instrumento intuen-
 ti animaduerneretur. Quapropter hæc stella noua nec in
 Elementari regione infra Lunam, nec in orbibus septem
 errantium siderum, sed in oëtaua sphaera inter reliquas
 fixas locum habet, Quod erat demonstrandum. Hinc
 sequitur illam non esse aliquam peculiarem Cometarum
 speciem, nec quoduis aliud apparens igneum Metheoron.
 Hæc enim omnia non in ipso cælo generantur, sed infra
 Lunam

Lunam in superiorj aëris regione existunt, ut omnes te-
 stantur Philosophi: nisi quis cum Albategnio statuere
 velit, Cometas, non in aëre, sed in cælo nascj. Ille enim se
 Cometam supra Lunam in sphaera Veneris obseruasse
 existimat: quod an fieri possit, nobis nondum constat:
 Sed Deo dante aliquando, si nostra ætate aliquis extite-
 rit Cometa, eius rei certitudinem inquiremus. Hoc etsi
 verum esse ponamus (quod vnâ cum omnibus Philoso-
 phis vix admitto) tamen non sequitur hanc stellam Co-
 metarum esse speciem: tum propter ipsam formam, quam
 habet cum veris stellis communem, & ab omnium hæte-
 nus visorum Cometarum figura dissimilem: tum quod
 nullo motu proprio, tantò tempore, vel in latitudinē, vel
 in longitudinem processit, ut in Cometis fieri animad-
 uersum est. Licet enim hi aliquando in vno loco per ali-
 quot dies quiescere videantur: tamen non ita diu, nec ita
 exactè, diligenter per instrumenta exquisita obseruatio-
 ne facta, eundem seruant positum. Concludo igitur hanc
 stellam, non esse vllam Cometarum speciem, vel aliquod
 igneum metheoron, siue infra Lunam, siue supra gene-
 rentur: sed lucentem in ipso firmamento esse stellam,
 nulla ætate à mundi exordio ante nostra tempora prius
 conspectam. Atq; hæc de stellæ eius situ, tum quo ad zo-
 diacum, tum quo ad mundi diametrum, & cæli orbes,
 sufficienter dicta demonstrataq; existimo: nunc ad reli-
 qua progrediar.

DE

DE EIVSDEM MAG- NITVDINE, LVML ne, et colore.

Magnitudo Stellarum duobus modis ab artifi-
cibus consideratur: vno, quò ad visibilem &
apparentem diametrum: altero, quò ad ve-
ram, quam in ipso cælo habent quantitatem.
Licet enim stellæ nobis admodum conspiciantur exiguæ,
& non aliter quàm paruæ faces in cælo lucentes appa-
reant: tamen per ingeniosas Mathematicorum observa-
tiones compertum est, eas non solum toti terrestri globo
æquales esse, sed longè illum sua magnitudine excedere:
adeò vt vix aliqua tam exigua in firmamento conspiciat-
ur stella, quin decies octies, ad minimum, terrenam mo-
lem exuperet: vt taceam aliquas primum honorem obti-
nentes, centies quinquies terram magnitudine excedere.
Id licet multis incredibile videatur: tamen immensam
earum à nobis distantiam considerantj nullum mouebit
dubium. Quapropter etsi hæc noua stella, exigua quo ad
visum appareat: tamen reuerà ingentem habet magni-
tudinem. Non tamen semper eiusdem apparuit quanti-
tatis. Nam ab initio, mense Nouembrj, quo primum con-
spici capit, non solum omnes stellas fixas, sed ipsos etiam
Planetas, et quidem Iouem tum terræ proximum, Ve-
nerisq; illustre sidus, visibili quantitate exsuperauit.

D

postea

stella terra
maiores.

stella in pla-
105 terra
in jour.

postea paulatim imminui cæpit, adeo ut mense Decembris, Iouis fere æquaretur: in Ianuario, illo paulo minor, et fixis primj honoris maior, quibus in Febuario et Martio æqualis apparuit, conspiceretur. Demum etiam plus imminuta est, adeo ut hoc tempore in initio nimirum Maij, stellas secundi honoris non excedat. Quemadmodum verò quo ad visibilem diametrum hac ratione imminuta est, sic etiam quo ad veram, variatam esse consentaneum est. Ab initio autem quando longè excedebat stellas primæ magnitudinis, incredibilj quantitate totam Terræ molem superabat. Nam si stellæ fixæ primæ magnitudinis, Terram (iuxta Mathematicos) centies quinquies exuperant, & hæc noua tantundem à Terra, quantum illæ (ut supra demonstraui) remouetur, maioremq; longè obtinuit visibilem diametrum, necessariò etiam longè plus centenjs vicibus molem, quàm Terra & Maria efficiunt, ab initio excessit. Sed progressu temporis imminuta, iam non maior esse poterit ipsa Terra, quàm sunt stellæ secundi honoris.

Lumen verò stellæ, conspicitur esse præ cæteris fulgidum & radians: adeò ut ab aliquibus in initio etiam interdum iuxta meridiem tempus, cælo nulla aëris densitate offuscato, nonnunquam cerneretur. Scintillant etiam, ut reliquæ stellæ fixæ, & plurimum. Vnde etiam patet eam non esse inter orbes planetarum, sed in sphaera octaua vnà cum reliquis fixis (prout supra quoq; asseruimus) collocari. Planetæ enim non scintillant, sed so-

lum

*Stella fixæ
prior tollens.*

lum *Stellæ fixæ*, & inter eas aliqua magis, aliqua verò minus: siue quòd earum maxima à nobis remotio hoc efficiat per aërem intermedium, vt quidam opinantur, quod tamen non credo: aliàs enim *Saturnus Apogæus*, cùm proximus est *Stellis fixis*, etiam scintillaret: siue quòd fixa sidera super propria centra perpetuò circumgiran- tur, & inde pro aëris qualitate scintillationem aspectui immittant, vt potius cum *Platonicis*, statuo.

Quantum verò ad colorem huius *Stellæ* attinet, non semper eundem retinuit, sed ab initio albicans videbatur, & propius *Iouiali splendori* accessit: progressu autem temporis, lumine coarctato & inspissato, in rutilantem & *Martium fulgorem* degenerauit: qualis est *Aldeboræ*, aut illius, quæ in dextro humero *Orionis* rubescit. Non tamen vsq. adeo rutilans fuit, quemadmodum hæc in humero, sed propius ad colorem *Aldeboræ* accessit. Nunc autem relicto isto *Martio rubore*, in liuidam transiit albedinem, ita vt hoc mense *Maio*, quidam *Saturnium* & *Veneri* simile præ se ferat.

Quod autem hæc *Stella* tam magnitudinem quam colorem, vt diximus, sensibilibiter mutauerit, id non sufficienter probat, eam in *Elementari regione*, infra orbem *Lunæ* collocari, & peculiarem esse quandam *Cometarum speciem*, vel aliam quamuis igneam exhalationem. Si enim possibile fuit, nouum aliquod corpus, in ipso æthere generari, quod de hac *Stella* supra infallibilibus demonstrationibus, contra omnium *Philosophorum*

Astrologicum iudicium de
effectibus huius nuper natæ
stellæ.

Digitized by Google

*huius stellæ miraculum, præ omnibus, quæ à mundi ex-
 ordio facta sunt, est rarissimum & maximum: sic etiam
 rarissimos & maximos habiturâ hanc stellam effectus.
 Quapropter illam plus ostenti habere iudico, quàm ulli
 superiorum Planetarum congressus, etiam illi, quos vo-
 cant maximos: aut ullæ luminariû quantacumq; eclips-
 ses: vel ullæ aliæ, quouis modo stellarum in cælo congres-
 sus aut configurationes. Hæc enim omnia, etsi magnas
 in hunc inferiorem mundum habeant potestates, ut in-
 dies veri experiuntur Artifices: tamen, quia crebrius fi-
 unt, & naturali ordine, non tantas habere possibile est
 significationes, quantas hæc recens nata stella, quæ
 præter omnem Naturæ ordinem, nunc primum in cælo
 extitit, omnesq; reliquas fixas, sua magnitudine & lu-
 minis fulgore plurimum exuperat. Qui verò & quales
 futuri sint huius stellæ effectus, admodum difficile est ex
 Astrologiæ fundamentis indagare. Hæc enim Ars, ex
 multiplici, & rarò fallenti experientia, suas constituit
 Conclusiones, nec nisi semel, tempore Hipparchi factum
 esse legimus, quod noua in cælo prodierit stella. Vnde ab
 experientia, iudicium hac in re petere, ambiguum penèq;
 impossibile est. Verisimile tamen esse iudico, quod ve-
 luti circa Hipparchi tempora, qui floruit iuxta annum
 mundi 3840, ante Christum annis ferè 125 (quemad-
 modum ex observationibus ab eo factis, & à Ptolomeo
 citatis colligitur) paulatim post eius stellæ apparitio-
 nem, quam obseruauit dictus Hipparchus, mirabiles*

contigerunt, tum in populo Dej, tum in vniuerso orbe habitabilj mutationes: ita hisce similiter temporibus, fatales ingruere periodos, non est dubium.

In populo enim Dej, caput lux verae doctrinae paulatim deficere, & ab ingratis Iudæis negligi atq; conculcarj. Exortæ sunt tum, Sectæ illæ tres, Phariseorum, Essæorum & Saduceorum. Concertabant inter se summi Pontifices, non largitionibus ac ambitione tantum, sed & sanguine atq; cæde, pro aris & summo Pontificatu obtinendo, vt ex historia istius Iohannis apparet, qui à fratre, hac de causa, in ipso templo occisus est. Paulò post, sceptrum etiam amisit Ianna Hyrcanus, vltimus ex tribu & domo Dauid: & secutæ sunt passim horrendæ clades & funestæ laniæ, ciuiles & externæ, vsq; dum gregem suum pusillum, tum temporis in oppido angustum redactum, Dux de Bethlehem ciuitate Iuda inuisit, & oriens ex alto Stella Iacob, de qua Bileam vaticinatus erat, Lux vera toti orbi salutaris, illuxit: quam duce stella, Magi inuenerunt, & sublato postea interstitio, Iudæi pariter atq; Gentes micantem conspexerunt.

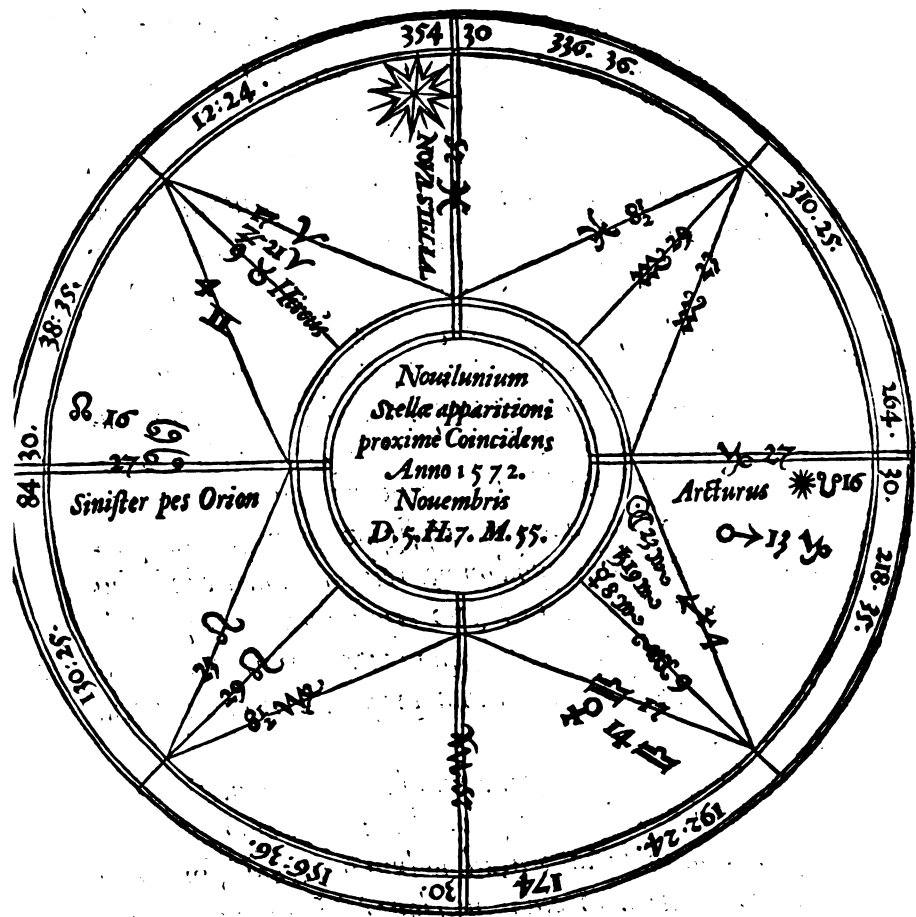
Circa hæc etiam tempora, in Rebuspub. Passim magni capere motus. Græcorū Monarchia, crebris bellis, tam externis quàm ciuilibus labefactarj, & imperium Romanis indies magis magisq; acrescere cepit, donec imperij fines Orbis in Vrbe forent: sic etiam hanc stellā, quæ nostra ætate prodijt, maximam Reipublicæ mutationem, aliumq; imperiorū & regnorum statum sequentibus

tibus aliquot annis præsignificare: præsertim quia hæc
 stella incidit in completam fermè periodum omnium
 Trigonorum totius zodiaci. Nam post annos abhinc de-
 cem, congressus superiorum planetarum, præ cæteris
 maximus, in extremitate Piscium, finem imponet Tri-
 gono aqueo, unaq; omnium aliorum circuitum (qui vix
 octingentis annis absolvitur) claudit, & nouum Trigo-
 norum principiū, ab Ariete, in ignea Triplicitate inci-
 piet. Quapropter hæc recens nata stella, cum sequenti
 Trigonorum nouo exordio plurimum conspirabit, idq;
 eam præsertim ob causam, quia locus stellæ respectu po-
 lorum mundi, in initium Arietis incidit, quo etiam in lo-
 co nouum Trigonorū exordium (vt dixi) celebrabitur.
 Quantæ igitur hinc portendantur Imperiorum & Mo-
 narchiarum, omniumq; statuum per vniuersum orbem,
 immutationes, huius artis periti facillè intelligunt. Quod
 verò hæc stella, quo ad polos mundi in principium Arie-
 tis, locum æquinoctialem, totiusq; zodiaci nouum exor-
 dium, prope circulum, quem colurum æquinoctiorum
 vocant, incidat, post varios & graues tumultus vari-
 asq; omnium rerum in mundo immutationes, nouum
 quendam & diuersum à prioribus Monarchiarum sta-
 tum, tum etiam Religionis & Legum aliam admini-
 strationem portendere, ex loci ipsius insita vi & pecu-
 liari natura videtur.

Quantum verò ad ipsius stellæ naturam attinet,
 quoniam ab initio, Iouis amicum lumen æmulabatur,
 idcirco

idcirco in initio etiam suorū effectūdm , leta & prospera omnia spondere videtur, rerūq; è terra crescentium & vsibus humanis aptarum, vberem promittit copiam: tum etiam animantium salubritatem, & aëris letam amēnitatem, pacemq; & concordiam. At quoniam, in medio, in rutilantem Martis feruorem degenerauit, post hæc leta & auspicata initia, subsecuturas ingentes clades & calamitates, quales Martis virulentum sidus, mundo peculiarirer influit, vt sunt bella, seditiones, captiuitates & mortes principum, regnorum & vrbium depopulationes, tyrannides, violentiæ, iniuriæ, incendia, homicidia, rapinæ, latrocinia, & his affines calamitates. In aëre verò siccitates, flagrantestus, methœora ignita, atq; hinc morbi pestiferi, & anhelantj veneno serpentes, atq; his similia. In fine verò, ex Saturnia natura, & lucida albedine, portendit angustias, mærores, mortes, carceres, omniaq; inauspicata & funesta.

Quia verò, momentum, quo hæc stella primū apparuit, sciri non potest, nec ex siderum positu, qui tunc erat, more Astrologorum, iudicium fieri: tentabimus proximum quiddam, ex positu siderum, qui tempore Nouilunij proximè antecedentis stellæ apparitionem extitit: idq; exemplo Halj commentatoris Ptolomej, qui idem in Cometa, cuius initiū scirj non pōtuit, factitauit. Sequitur igitur figura cælj & siderum qualis fuit in Nouilunio diei 5 Nouembris. Nam circa id tempus,
vel

vel non longè ante aut post, stellam primum apparuisse
existimo. Nobis enim, vt ab initio testatus sum, pri-
mum die 11 Nouembris conspecta est; an verò aliquot
prius diebus fulserit, quoniam in nostra Regione dies
E illj

illj nabibus obduetj, Siderum aspectum prohibebant, apud me incertum est: non tamen ultra biduum vel tri-
duum ad summum prius extitisse opinor.

Dominatorem in hac cœli configuratione constituo Martem. Is enim in loco luminarium Carpentum, in angulo sequente Exaltationem, in Horoscopo insuper & cœli medio cardine Triplicitatem obtinet, & cum in receptione domicilij, per * quoq; aspectum existens, non longè ab angulo occidentis, qui proximè luminariū coniunctionem sequitur, remouetur: & ipsa stella, cum initio Arietis, eius domicilio & Carpentio, Meridianum cœliq; culmen attingit. Vnde tot concurrentibus causis, non dubiū est, Martem in hac cœli figura prærogatiuas partes obtinere. Adde quòd omnes reliqui Planetæ in ipsius domibus Videlicet & IIII reperiuntur, excepta sola Venere, quæ in Libra, ipsi, quadrata radiatione associatur: ipse verò Capricornum propriam Exaltationem possidet.

Cum igitur Mars, admodum potens in Dominio Nouilunij hanc stellam præcedentis, & cum Arcturo stella, de propria natura, admodum impetuosa, in eodem circulo Positionis occidat, non longè à Lunæ nodo, quem caudam Draconis vocant, remotus: plurimum ea significata intendit, quæ supra, ipsam stellam, ex propria natura, quam Mauorti habet affinem, portendere diximus: utpote tumultus, prælia, hostiles hominum insidias, imperiorum & ciuitatum deuastationes ac depopulatio.

lationes, ærisq; intemperiem siccam, & morbos venenatos ac pestiferos, cæteraq; his similia mala, quæ Martis feruens stella mortalibus inferre solet. Quia verò Martis dominantis locus, incidit in sextam domum, peculiariter videtur, nona & inusitata morborum genera, & per vniuersas regiones grassantes ægritudines, portendere.

Quantum verò ad ipsius stellæ positum attinet, consideratione dignum est: quòd hæc, tempore huius Nouilunij, in ipsum fere verticem incidit, vnde in medio cæli & decima domo constituta, peculiarem super imperia, regna, & principatus, horumq; administratores, Reges, Duces & Principes, aliosq; in sublimi Reipublicæ administratione positos, habet significationem. Cum illis autem præcipue consensum obtinet, quibus & signum in quo stella est, vel Aries cum quo culminat, horoscopus mediumque cæli, aut loca luminarium cum nascerentur, obtinebat.

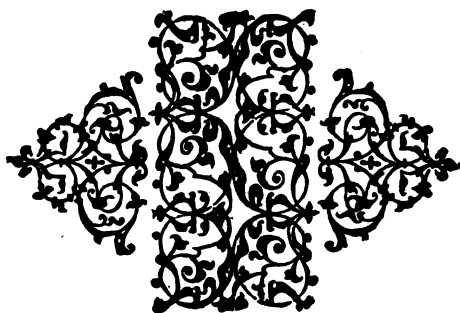
Regiones verò in quibus huius stellæ effectus maxime sæuiunt, erunt eæ, quæ ad Boream versus polum arcticum remotæ sunt. Illis enim hæc stella per zenit capitis transit, cum in Meridiano supra polum existit, idq; præcisè in locis altitudinis poli 62 Graduum subiectis, ut sunt, medium totius Moscouiæ, Linonia, Finlandia, Suecia, & meridionalis Noruegiæ pars. Verisimile tamen est, effectus etiam ad circumiacentes regiones se extenduros. Nec immunes erunt hi populi, qui triangula

terreo subiacent: eò quòd longitudo Stellæ est in 8, & dominij Nouilunij præcedentis locus in 10 incidat, quæ ambo signa, de Triangulo terreosunt. Sed vt vno verbo rem totam dicam: quia huius Stellæ locus, respectu polorum mundi, in Arietem cadit, super totam ferè Europam significationes extendentur. Peculiariter verò illi homines, ab his communibus calamitatibus, quas stella portendit, corripientur, qui cùm nascerentur, in Genethliaca constitutione, horoscopi vel luminarium cum loco huius stellæ, aut eius Dominij Martis, habuere consensum.

Tempus autem effectuum, non in paucos aliquot annos terminabitur: sed in sequentes plurimos producet, eò quòd rarissimum, maximum, & præter omnè Naturæ ordinem, huius stellæ existat miraculum. Tunc verò maximè intendentur signifiata, quando cum effectibus coniunctiouis maximæ superiorum Planetarum, quam dixi post decennium nouum Trigonorum exordium introandam, coniungentur.

Atq; hæc, de nouæ illius stellæ effectibus, breuiter & generaliter annotare libuit. Licet autem non ignorem, ex hac ipsa, quamuis vulgari Astrologia, quædam paulo specialius prædici posse: tamen hoc loco tantum præcipua & maximè generalia dicenda iudicaui. In specie enim aliquid certi prædicere velle, nec sapientis nec boni est Astrologi, neq; id satis tutò fieri posse arbitror. Intelligentibus huius Astrologiæ secreta, satis dictum

dictum arbitror. Cateris enim hæc non scribimus, quemadmodum ab initio testatus sum. Tacebo interim ea, quæ è verioribus & secretioribus quibusdam alterius Astrologiæ fontibus, afferrî possent. Illa enim paucissimis cognita, & multis fortè ob inscitiam odiosa censeretur: imò per se talis ea est, vt nefas sit, eius Mysteria prostituere.

E 3

Inclyz

1. The first part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

2. The second part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

3. The third part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

4. The fourth part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

5. The fifth part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

INCLYTIS VTRIVS-

QVE ASTROLOGIÆ ALVMNIS,

vbicunq; locorum, vniuersis & singulis, Dominis

& amicis, perpetua laude dignissimis,

Tycho Brahe, Danus,

Salutem,

&

Fauentem precatur Vraniam.

Niuerſum hoc & ampliſſimum totius Ma-
chinæ mundanæ Theatrū, Viri inclyti, Cœ-
los, Terram, Maria, & quæ in his compre-
henduntur, Solem, Lunam, Stellæ, Animân-
tia, Vegetabilia, & Mineralia, per Diuini nu-
minis ſapientiam, non in ſuimetipſius, ſed hominis, quem
ſuxæ imagini conformem reddidit, commodū neceſſita-
temq; creata & inſtituta eſſe, nemo ſapiens ire poteſt in-
ficiās. Deus enim, cum ſit incorporeus, immenſus, æter-
nus, incomprehenſibilis, vbicq; & nullibi, non indiget,
corporea, finita, temporanea, comprehenſibili, & lo-
cali, Mundi forma. Sed hominem, Mundo, quo ad hæc,
conſimilē, in terra, centro totius Vniuerſitatis, propter
rea ſtatuit, vt inde, quaſi ex ſpecula, vniuerſi orbis Natu-
ram & conſtitutionem contempleretur: eaq; ratione
Dei inuiſibilis & incorporei, per viſibilia & creata cor-
pora, Maieſtatē, Sapientiamq; in hac mortali vita, quo-
dammodo agnoſceret. Quapropter, poſt æterni &
imperſcrutabilis Dei agnitionem, à ſemetipſo, per Pro-
phetas & Filium Redemptorem nobis reuelatam, ſpi-
ritualiq; Dei ſpiritualem cultum, nihil magis homini
neceſſa-

necessarium, & fini, propter quem constitutus est, magis conforme esse iudico, quam perpetuò, in iucunda operum diuinorum, quæ in Mundi fabrica vndiq; elucet, consideratione versari. Licet autem, vbiq; tam in Elementari & inferiori, quam superiori & coelesti Mundo, illustria extent diuini operis monumenta (nulum enim animal tam vile, nulla herba tam exigua, nulum Metallum vel minerale tam abiectum, quin singulare & euidens, Dei Opificis, in illis singulis, conspiciatur artificium) tamen, nullibi magis diuinæ sapientiæ testimonia, quam in superiori illa coelestis mundi fabrica conspici existimo. Inferiora enim hæc & sublunaria, exceptis hominum Animabus, omnia, Dissolutioni & Alterationi obnoxia sunt: nec in illis, regularis & constans ordinis reperitur conformitas: Coelestia verò & supra lunaria corpora, non solum magnitudine, lumine, & forma, hæc inferiora longè exuperant: sed etià æterno quodam & diuino quasi tenore, perpetuas exercent suorum orbium reuolutiones, nec à sibi præfinita via, vllam in partem, quicquam declinant, celeriusuè aut tardius quam constitutum est, motus sui periodos vnquam absoluunt. Vnde, coelestium & supralunarium rerum cognitionem, longè digniorem, harum inferiorum & terrenarum contemplatione, iudico. Et nihil in hoc totius Mundi admirando opificio reperiri existimo, quod magis hominem, exutum terrenis & brutalibus cutis, voluptate animi afficere, & in diuini numinis admirationem ac cultum adducere possit, quam æthereæ illius & coelestis Machinæ harmoniam, sublimi cogitatione animo versare.

Cum verò ita hominum peruersitate comparatum sit, vt quò excellentior Scientia aliqua existat, eò paucior

pauciores sui habeat cultores, eòq; magis ab inscīs &
 indoctis contemnetur: & quò difficilior ac sublimior,
 eò plus, ab ipsis cultoribus deprauata in abusum redi-
 getur. Hinc factum est, in hac etiam Diuina coelestis
 Mundi consideratrice Arte, quam Astronomiam ap-
 pellāunt, vt non solū à paucis excolatur, & ab im-
 perito vulgo, multisq; aliās eruditis, derideatur: sed
 etiam à propriis Artificibus & sectatoribus, perperam
 ac indignē tractetur. Quid autem inscī & imperitum
 vulgus, quos propria excusat ignorantia, de hac diuina
 Scientia iudicent, floccifaciendū, nec responsione dig-
 num, arbitror. Hi enim, non artis vilitatem, sed pro-
 priam ostentant inscitiam: nec iudicium de Artibus, ex
 eorum opinione, qui eas ignorant, statuendum est. Ve-
 rū, quòd hæc excellens consideratio coelestium cor-
 porum, ab ipsis Artis cultoribus peruersē, nec ea, qua
 par est diligentia, excolatur, non ferendū censeo, Multi
 enim, cū vix à limine diuinam Astronomiam saluta-
 uerint, se pro summis Artificibus venditare non erub-
 bescent, hancq; maximē (si quæ alia) liberalem Scientiā,
 sui questus causa, deprauare, & negligenter excolere,
 lucri & laudis loco ducunt. Vt autem de ea Artis parte,
 quæ motus & reuolutiones orbium coelestium consi-
 derat (quæ etsi à multis excellentibus viris, summo &
 indefesso studio elaborata est: hætenus tamē exquisitē
 & perfectē à nullo inuenta) nihil hoc loco dicam: altera
 sanē, quæ effectus & influentiam syderum, diuino po-
 tius quàm humano ingenio scrutatur, Dñi boni, quàm
 indignē, quàm negligenter, quàm questuoso & turpi
 abusu, hodiē, à plerisq; tractatur. Genethliaca enim
 consideratio, quæ ex positu syderum pendet, hominem
 cum primū vitales imbibit auras, excipiente, tota ferē

F

des

deprauata est, tota in abusum redacta, tota nulla experientia, vt par erat, sed futili authoritate (quæ, vt in aliis humanis cognitionibus: ita in Mathematicis, omnium minimè locum habet) à suis cultoribus exercetur. Metheorologica verò, quæ cœli, in foecunda aëris regione, varios foetus considerat, non solum non satis excolta est: sed insuper etiam, ita hodie passim prostituitur, vt imperitum quoq; vulgus non lateat, quàm sint vani & futiles annuorum Prognosticorum Artifices. De harum vtriusq; abusu & deprauatione, latius alioquando disseruimus, in libello quem inscripsimus **CONTRA ASTROLOGOS PRO ASTROLOGIA.**

GIA. De posteriori verò, & Metheorologica, etsi nunc, perfectè omnia fundamenta, omnesq; rationes non excutere: tamen exemplar aliis insequendum (amicorum sollicitationibus impulsus) præ oculis ponere constitui. Quali autem ordine, & quibus rationibus, hunc laborem absoluerim, nunc commemorabo, vt melius nostri instituti percipiatur ratio.

Manifestum est, aëris qualitatem, post Luminarium configurationes euidentes, sensibilibiter alterari. Quapropter ad singula momenta, Nouiluniorum, Pleeniluniorum, & intermediarum Quadraturarum, cœli syderumq; positus, ordinaui: & non solum ad hæc: sed etiam, ad medias Quadraturas (quæ octaua cœli parte dissident) idem tentare ausus fui: idq; non solum, propria & multiplici experientia, edoctus: sed, Veterum authoritate vnà id comprobante, feci. Testatur enim Plinius, naturalis Historiæ libro secundo, Veteres, considerasse quartam Lunam à Solis congressu, & iuxta illam iudicium tulisse. Ptolomæus etiam asserit, ante tres ferè dies, & nonnunquam post tres exæquati itineris

ris Lunaribus ad Solem, omnium tempestatū significatio-
 nes existere solere. Quæ tempora, incidunt in configu-
 rationis Octogonicæ loca. Adde, quòd veteres Astro-
 logi, Lunæ configurationes & habitus, tunc præsertim
 considerandas esse statuerunt, quando Luna esset in
 Athacir, quo nomine, intervalla ipsius à Sole octogoni-
 ca significabant : vt nihil dicam de Crisium Indicatione
 in morbis animaduertenda, quæ etiam dimidias qua-
 draturas beneficio motus Lunaribus obseruat. Et quam-
 uis, quidam Medici, alias rationes Crisium, quam ex
 Lunæ transitu statuunt, ab inferiori videlicet ipsius Mi-
 crocosmi Astronomia : tamen non dubium est, hanc,
 cum superiori consensum habere.

Tempora autem harum Solis & Lunæ octogoni-
 carum configurationum, non ex vltatis coelestium mō-
 tuum Tabulis, siue Alphonsinis, siue Copernianis, aut
 vllis aliis, mutuati sumus : sed per proprias, in vtriusq;
 Luminaris cursu, aliquot præcedentibus annis, factas
 obseruationes, illa emendauimus : vt non dubitem,
 tempora Zylogiarum luminarium, à nobis assignata,
 propius ad veritatem coelestis normæ, accessura,
 quam ea, quæ ex Tabulis vel Ephemeridibus quibusue
 petuntur. Quàm enim sensibiliter, hæc, à scopo aber-
 rent, ostendunt Eclipsium (vt de cæteris taceam) ob-
 seruaciones, suis calculis non exactè correspondentes.
 Quemadmodum nos *CATALOGO OBSERVA-
 TIONVM COELESTIVM*, per integrum decenni-
 um elapsum, factarum, & in posterum (si Deo ita pla-
 cuerit) continuandarum, aliquando manifestabimus :
 & non solum in motu luminarium : sed etiam reliqua-
 rum errantium inerrantiumq; stellarum, Martis præser-
 tim & Mercurij, multum adhuc latere scrupuli, ostens-
 demus.

Ad hæc autem tempora Nouiluniorum, Pleniluniorum, & Quadraturarum, integrarum, mediarūq̃, coeli & stellarum positum designauimus: non per duodenariam coelestis Machinæ distributionem, vt communiter fieri solet: sed veluti octogenariam luminariū in Zodiaco configurationem perpendendam duximus: ita etiam singulis hisce Zysiḡs, octogenariam totius coeli diuisionem attribuere, opere præcium visum fuit: idq̃ ea ratione absoluimus, vt singuli coeli quadrantes, Meridiano & Horizonte intercepti, non trifariam, sed bifariam, secarentur. Rationes autem huius diuisionis octogonicæ, habemus amplissimas: inter quas, præterquàm quòd loca media inter Horizontem, & Meridianum, post horum circulorum limites, sint maximè roboris (dimidium enim angulum rectum in centro Vniuersi efficiunt) quotidianus insuper Oceani affluxus & refluxus, etiam non obscurè testatur, locis, Meridiano Horizontiq̃ intermedijs, multum inesse efficacæ. Cum enim Luna, motu primi mobilis, eò quotidie perueniret, Oceanus statum suum obseruare solet. Quamuis non ignorem, alios, alias causas huius reciproci maris fluxus, constituere, idq̃ ex inferiori natura & elementari Astronomia: eas tamen, cum superioribus, quibus omnia inferiora parent, consensum habere (vt supra quoq̃ in Crissum mentione testatus sum) mihi dubium non est.

Modum verò huius diuisionis octogonicæ, non per Zodiacum, vt pleriq̃ Arabes, à suis polis: nec per Æquatorem à proprijs polis, vt Albategnius: nec per eundem Æquatorem ab intersectionibus Horizontis & Meridiani, vt nostra ætate Regiomontanus factitauit, exequuti sumus: sed veluti totum cœlum hac in re

conz

considerandum venit, sic etiam diuisionem toti coelo æqualiter & coformiter competentem, instituiamus, nulla habita ratione Zodiaci vel Æquatoris, tanquam imaginariorum, in coeli rotunditate, circularum. Absoluimus autem hanc diuisionem, per duos circulos in sphaera maximos, mutuis Horizontis & Meridiani sectionibus, inuicem ad angulos rectos, coincidentes, & spacia coeli, eidem Horizonti Meridianoq; intercepta, bifariam, in interualla æqualia diuidentes. Similem quoq; in duodenaria coeli distributione obseruamus rationem, nisi quod hic, dicta spacia Horizonti Meridianoq; interiecta, non bifariam, sed trifariam, æqualiter, per similes circulos intersectioni mutux Horizontis Meridianiq; coincidentes, diuisionem instituere oporteat. De toto autem hoc negotio firmas & sufficientes Demonstrationes attulimus, in tractatu, quem *DE VARIIS ASTROLOGORVM IN COELESTIVM DOMORVM DIVISIONE, OPINIONIBVS, EARVMQVE INSUFFICIENTIA* inscripsimus: ubi firmissimis rationibus demonstrauiamus, coeli diuisionem, tam per zodiacū modo æquali, quā per Æquatorem, siue Albategnī siue Regiomontani via, quam vocauit Rationalem, Mathematicæ harmoniæ consonam, minimē esse: aliamq; sufficientibus & rationibus multa experientia stabilitam, in harum locum restituiamus, supputatis etiam Tabulis, quarum beneficio, executioni numeratoriæ, hoc negotium mandari possit.

Infra has octogonicarum zylogiarum coeli figuras, breuem & succinctam singularum figurarum, Astrologicam considerationem, subiunximus. Et primò, dominantes stellas, quæ videlicet, plurimas prærogatiuas in loco Luminarium, & angulo sequente, tum etiam

F 3

Horoz

Horoscopo, obtinent, annotauimus : has, vno nomine,
 more Arabum, *Almuten* appellamus. Adiunximus eti-
 am Dominum horæ inæqualis : eò quod veteres Astro-
 logi, plurimùm tribuebant dominis horarum, adeò, vt
 dierũ denominationem ab illis mutuari non dubitarint.
 Sed dimensiones illarum horarum, non vulgari ratione
 (quæ diei artificialis duodecimam portionem vni horæ
 tribuit) exequuti sumus : hic enim modus, friuolis ra-
 tionibus fundatur, parumq; experientiæ consonat : sed
 subtiliori quadam via & peculiari Methodo, hanc di-
 uisionem aggressi, singulas etiam horas, eiusdem diei,
 inuicem collatas, reddidimus inæquales. Atq; hæc diuis-
 io, & firmioribus rationibus, & maiori experientia
 fundatur, quàm prior, & vulgaris horarum inæqualis-
 um distributio : vt in tractatu nostro, *De horis zodiaci*
inequalibus, quas *Planetarias* vocant, abundè de-
 monstrauimus : adiunctis insuper Tabulis, ex quibus
 singularum horarum quantitas, per omnes totius anni
 dies, facilè depromi, & negotium hoc numeris absolui
 possit. Post Planetas, figuræ ipsius & horæ *Almuten*
 existentes, ascripsi etiam, cum quibus fixis, ☾, tempore
 eius *Zyglia* commoratur, & quorum Planetarum na-
 turam illæ referant : vnaq; adiunxi defluxus & applica-
 tiones ☾ : à quo videlicet Planeta recedat, & cui
 proximè accedat, siue corpore, siue quauis configura-
 tione alia. Demum, & mansiones Lunares, etsi à quibus-
 dam repudiatas, tamen non negligendas duxi : eò
 quòd omnes veteres Astrologi, mansiones Lunæ, quas
 28, ex diebus suæ reuolutionis statuerunt, magni semper
 fecerunt. Sed initium harum mansionum, non à 20 V
 deduximus, vt communiter modernis Astrologis mos
 est : sed ab ipsa prima stella asterismi Arietis, à qua pri-
 ma

ma mansio nomen habet, quæ ab æquinoctio verno hoc anno remouetur 27 P 6, exordium cœterarum Mansionum instituiamus. Falluntur enim moderni Astrologi, qui vtuntur iisdem limitibus Mansionum, quibus Veteres, quorum tempore, prima stella Arietis, fuit in 20 ferè gradu Arietis: at nunc, ob Æquinoctij præcessionem, nostra ætate, octo ferè gradibus ab initio Arietis nonæ sphaeræ remotior. Postremò, ex his, breuem coniecturam, de aëris statu, illi Zysigiae competentem, subiunxi. Atq; hætenus octogonicarum figurarum rationem, eorumq; quæ his infra scripta sunt, satis explicatam esse arbitror.

Præmissimus autem his, cœli, ad tempora octogonicarum configurationum Solis & Lunæ octogonarijs & æqualibus constitutionibus, figuras octo: in quibus, positus cœli & syderum, ad tempora Solstitiorum & Æquinoctiorum, item Nouiluniorum vel Pleniluniorum, hæc immediatè antecedentium, designauimus: vt generalis Quartarum anni, ex his, status cognosci possit: diuisionemq; hac in parte retinuimus duodenariam: sed ea ratione institutam, qua fieri oportere prius dixi. Momenta verò temporum, cum Sol cardinalia puncta ingreditur, per nostras, in motu Solis observationes, etiam correximus. Adeo quod non dubitauerim, Solstitium Hybernum, Alphonsina supputatione decem ferè horis serius, Prutenica verò, ad quintam vsq; horam citius constituere. Æquinoctium autem Vernū, nobis, Alphonsinam rationem ad dimidium ferè diem, excedit: cum Prutenicam, septem horis anteuertat; Solstitium Æstiuum, plus quatuor horis ultra priorem Alphonsi calculum produximus: at Prutenicis Tabulis, duas ferè horas, detraximus.

Æqui-

Æquinoctium demum Autumnale , Alphonsinis
Tabulis sesquialtera hora ulterius: Prutenicis verò,
dimidia circiter hora prius, constituendum iudicaui-
mus. Horarum minutias, in his differentiis consul-
tò prætermitto. Vtinam enim eo usq; cursus solaris
certitudo nobis cognita esset, vt vel in horis, certi
esse possemus: de minutis certè non multum altercar-
remur. Quamuis verò, admodum sit difficilè, imò
pene impossibile, Solaris cursus normam adeo exquisi-
tè & scrupulosè cognitam habere, vt inde minutum
temporis, quo aliquod Zodiaci punctū ingreditur, sciri
possit (Sol enim, etiam velocissimus, spacio vnius horæ,
vix tria minuta absoluit, nullo instrumento, vel maxi-
mo, animaduertenda) tamen confido, tempora Sol-
stitionum & Æquinoctiorum à nobis annotata, pro-
pius motui Solis correspondere, quàm ea, quæ cum-
muniter, ex Tabulis vel Ephemeridibus petuntur.
Nec iudicium figurarum illarum, tam ex cardinum
coeli & primi mobilis constitutione, quàm ex propriis
Planetarum locis & configurationibus, instituimus:
admoniti ex dubio illo Æquinoctiorum Solstitionumq;
tempore. Interim tamen, non desunt aliqui, summo
risu excipiendi, qui audent usq; ad scrupula prima, se-
cunda, & tertia, & plus si velles, hæc momenta iactare:
cū sæpè ad dimidium diem (si cælum introspicere
scirent) se aberrare cernerent. Imò verò, nonnulli,
congressus superiorum Planetarum, Saturni quidem &
Iouis, in horæ scrupulo præfinire, & ex constitutione
coeli, quæ tunc est, demultis annis futuris, iudicium fer-
re non erubescunt: cū calculus Alphonsinus in po-
strema, Saturni & Iouis, magna coniunctione, per in-
tegrum mensem aberrauerit: Prutenicus, qui in horum
motu

motu est exactior, cœloq; propior, vix diem, nedū horam vel scrupulū attigit, vt diligenti obseruatione anno 1563. didicimus, O audaces Astronomos. O exquisitos & subtiles calculatores, qui Astronomiam in Tugurijs & popinis, vel post fornacem, in libris & chartis, non in ipso cœlo (quod par erat) exercent. Pleriq; enim ipsa sidera (pudet dicere) ignorant. Sic itur ad astra.

Post cœli & siderum positus, temporibus octogonicarum Solis & Lunæ configurationū competentes, subiunximus Ascendentis, Nouilunij, Plenilunij, intermediarumq; Quadraturarum, ad sequentia Planetarum loca, Aspectus, & Antiscias, nec non ad præcipua quædam fixa sidera, Directiones: vt diurnæ tempestatum alterationes, hinc præscripi possent. Directiones enim, quantum in Astrologia habeant ponderis, quàmq; sint totius artis nucleus, neminem in ea Mathematicum parte versatum, ignorare arbitror. Quemadmodū verò in Genethliacis prædictionibus, Directionum mensura ita fieri solet, vt quantus sit motus Solis diurnus (qui ferè semper vnum gradum attingit) tantum spaciū de Equatore, vni anno tribuatur: ita nos, hic, non quidem per Solem, sed ex Lunæ motu diurno, arcum Equatoris vni diei competentē, mutuati sumus; idq; non iuxta æqualem & simplicē Lunæ cursū, sed verū, & singulis diebus diuersum ac inæqualem, vt etiā inæqualia, alijs atq; alijs diebus oriantur Equatoris intervalla. In Directionibus enim, siue tempora ex motu Solis, siue Lunæ, aut etiam reliquorum Planetarum metiamur, eorū verus motus & inæqualis, non simplex ille, ab Artificibus tantū, vt verus innotesceret, excogitatus, obseruandus est. His præmissis, ad singulos mensiū dies, Solis ortum & occasum, coorientesq; & cooccidentes

G

fixas,

fixas, siue matutino, siue vespertino, ortu & occasu, annotauimus. Nec Planetarum & quarundam præcipuarum fixarum ortus & occasus Heliacos prætermisimus: cum videlicet radios Solares ingressuri, quasi emori, vel ab his liberati, mundo denuo nasci, conspiciuntur. Arcus autem apparitionum & occultationum stellarum, ex Ptolomæo mutuati sumus. Quamuis non ignorem, hos, non satis certos esse, nec in omnibus eiusdem etiam magnitudinis stellis locum habere, propter variam earum ab Ecliptica remotionem, & insiti luminis diuersam capacitatem: nolimus tamen à Veterum sententia hac in parte recedere, cum ipsimet nihil certi per obseruationes hic compertum habeamus. Spero autem ortus & occasus heliacos stellarum, à nobis assignatos, si non in ipsum diem, saltem, non diu ante vel post, incidere.

Lunæ quoque, ad singulos dies, ortus & occasus, præcipuasque fixas cum illa orientes & occidentes, non piguit annotare. Quæ res non caruit molesto laboris tædio. Luna enim, ob triplicem in ortu & occasu instabilitatem, ex motu videlicet proprio inæquali longitudinis, & inæquali quo ad latitudinem, diuersorumque eiusdem etiam quantitatis Zodiaci arcuum, diuersa ascensione & descensione, prognatam, tempora ortuum & occasuum reddit inæqualia, & inquisitione laboriosa. Nolui tamen hac in parte, ob laboris difficultatem, operam denegare. Consentaneum enim est, quod veluti ortus & occasus stellarum cum Sole & reliquis Planetis, plurimum in varianda aëris temperie, habent potestatis: sic etiam earundem cum Luna ascensus & descensus, non carere euidenti effectui. Luna enim Elementari mundo proxima, plurimum præ cæteris Planetis,

netis, in hæc inferiora iuris habet, & reliquorum omnium, ad nos, tanquam internuncia, decreta adferre solet. Reliquarum insuper errantium stellarum, cum inerrantibus exortus occasusq̃, & nonnullibi, coeli etiam meditationes adscripsimus. Nam & hæ, multum habent iuris in alteranda aëris constitutione. Nec (vt in Sole fit) ad certas dies, singulis annis recurrunt, vt neq̃ in Luna, ob eius cursûs instabilitatem, fieri necessarium est.

Dèum etiã, mutuas Planetarum, tam inter semetipsos, quã ad præcipuas fixas, configurationes, suis diebus correspondentes, assignauimus. Nec eorundem mutuas Antiscias, quas habent duplices, prætermisimus. Nam Antisciarum non minor quã Aspectuum, est efficacia. Hæ enim, cùm sint loca, æqualiter à punctis Tropicis aut Æquinoctialibus, remota, eandem ab Æquatore obseruant declinationem, similesq̃ arcus diurnos & nocturnos describunt. Eas autem Antiscias quæ respectu Æquinoctiorum distant, Ptolomæus, Imperantes & Obsequentes appellauit, quas nos tali caractere $\odot$ insigniuimus: reliquas verò, à punctis Tropicis remotas, Intuentes dixit, easq̃ hoc $\ominus$ signo notaui.

Hinc, Lunæ quoq̃, cum singulis quinq̃ Planetis, Aspectus Oppositos, Quadratos, & Coniunctionem, vnaq̃ Antiscias apposui. Et tandem ex prædictis omnibus simul collatis causis, auræ constitutionem, singulis diebus competentem, probabili coniectura erutam, adscripsimus.

Postremò, post mensium & dierum descriptionem, adiunxi Eclipsis Lunæ calculum, quæ in fine huius anni contingit, ex Tabulis Prutenicis supputatû,

G₂

vt

vt studiosos huius Artis , ad diligentiorē , quā ex
Ephemeridibus , Eclipsū inquisitionē inuitarem.
Adscripsi etiā tempora huius Eclipsis , tam iuxta
Alphonsinā quā Purbachianā rationem : & pro-
priam quoq; sententiā , de tempore huius deliquij , ex
observationibus nostris in motu luminarium , subiunxi.
Tandem etiā breue iudiciū Astrologicū de effe-
ctibus ipsius Eclipsis , addidi , ex Ptolomæi doctrina
desumptum.

Retuli autem hæc omnia , ad Longitudinem &
Latitudinem *DANIÆ* Patriæ nostræ : quia , etsi om-
ne solum forti patria est , vt piscibus æquor : tamen nos
plurimum debemus illi loco , & Reipublicæ , vbi nati &
educati sumus , & vnde alimur , nisi ingratitude vitis-
um incurrere velimus. Præsupposui autem eleuatio-
nem Poli 56 præcisè Graduum , eò quod Hafnia , Me-
tropolis Regni , Latitudinem obtineat 55 partium &
40 minorum , iuxta nostram observationem. Longi-
tudinem verò constitui esse , 35 Graduum. Tot enim
ferè gradibus , noster meridianus (meo iudicio) remo-
uetur ab occasu.

Volo autem candidum Lectorem admonitum ,
ne nimis exquisitè , certis diebus , has Metheorologicas
prædictiones intelligat : tū quod multa desiderentur
in ipsis motibus & effectibus siderum inquirendis : tū
etiā , propter materie inferioris fluxibilitatem , & in-
certas Transplantationum vicissitudines : vnde siderum
resoluti fructus , nonnunquam tardius , aliquando verò
celerius maturescunt. Si verò , nonnunquam (vt facili-
tè in tam perplexo negotio fieri potest) hallucinati fueri-
mus , nolo , vt quis Arti , sed nobis , culpam imputet.
Quā enim sit difficilis , quā obscura , quā nondum
penitus

penitus inuenta, hæc, de auræ Mutationibus, Astrologiæ pars, experiuntur illi, qui totam ætatem in hoc studio absumserunt, nedum nos, qui hæc laborum similia Primitias, nunc primum edimus. Cùm insuper, inferiora & terrestria astra, quæ non minus quàm superiora, æris alterationem inducunt (sunt enim tanquam matres à superioribus impregnatæ) magnam, in alijs atq; alijs terreni orbis partibus, diuersitatem, obtineant: cœlum verò vnicum & sibi simile: necessarium erit, vnum & eundem siderum positum, in diuersis terræ partibus, non vnum & idem operari. Cumq; tota terra, respectu ipsius cœli, non habeat sensibilem magnitudinem, difficile est inferiorum Astrorum cum superioribus consensum vbiq; terrarum cognitum habere. Atq; hinc non minima difficultas (à paucis tamen animaduersa) in prædictione Metheorologica oritur. Quapropter, non tam hunc laborem suscepimus, vt singulis diebus, auræ mutationes, nos, certò prædicere posse speraremus, quàm, vt annotatis, cœli & siderum ad singulas dies, constitutionibus, obseruaremus, quomodo superiora astra hoc in loco cum inferioribus consenserent: qualesq; effectus, hic vel ille siderum positus, in hac terræ parte produceret, disceremus: atq; per hanc experientiam, in posterum, aliquid certius prædicere de auræ statu possemus. Hortor autem omnes Metheorologiæ deditos, vt simili studio & labore, singulis annis, siderum positus, suis diebus correspondentes, quemadmodum nos fecimus, denotent. Hac enim ratione, obseruatione per aliquot annos facta, discant, quid hi vel illi positus siderum, in sua regione, efficiant: & tali modo, præstantissimam hanc Astrologiæ partem, quæ auræ mutationes considerat, rectè excolere,

& à vulgi calumnijs asserere poterint.

Vobis autem, inclyti Heroës, Astrorum, quibus in patriam, sedesq; beatas os posuit sublime Deus, quocunq; sub axe degitis, & cœlo labentia cernitis astra: vobis inq;, hunc nostrum qualemcunq; laborem dedidicauimus. Vobis enim solis, non imperito vulgo, alijsq; huius Sientiae ignaris, hæc conscripsimus: nec lucri aut nominis gratia, vt pleriq; solent, sed vt vos ad diligentiores huius Metheorologicæ artis cultum excitaremus, hunc laborem suscepimus. Vobis, inquam, viri ingentes, & supra mortalium conditionem nati, hanc nostram sacravimus operam, de quibus non minus eleganter, quam verè hæc cecinit Poëta.

*Fœlices animæ, quibus hæc cognoscere primum,
Inq; domos superas scandere cura fuit.
Credibile est illos pariter vitysq; locisq;
Altius humanis exeruisse caput.
Non Venus aut vinum sublimia pectora fregit,
Officiumue fori, militiæue labor.
Nec levis ambitio perfusaq; gloria fūco,
Magnarumue fames, sollicitavit opum.
Admouere oculis distantia sidera nostris,
Ætheraq; ingenio supposuere suo.*

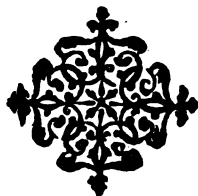
Confido autem, hunc nostrum laborem, vobis non futurum ingratum, & plurimum adiumenti in restituenda Metheorologia allaturum. Dabo autem operam, vt plura nostri laboris monumenta, aliquando habeatis, & præcipuè elaborabo, in restituendis motibus cœlestibus, & fabricandis Tabulis, quarum
benes

beneficio, motus siderum, apparentijs exquisitè respondentes, indagari possint: quod nullæ hæcenus editæ (ne illæ quidem quas viri illustres Copernicus & Reinholdus posteritati in æternam sui memoriam sacrarunt) ad amussin præstant. In altera etiam parte Astronomiæ, quæ effectus siderum considerat, elaborabo: ut quantum in me est, à mendis & superstitionibus vindicata, suo vigori atq; experientiæ restituatur. Spero autem, me, Nutu Dei, hos & alios labores Mathematicos aliquando absoluturum, & gratæ Posteritati consecraturum:

*Si mihi tranquillæ concedant tempora vitæ,
Sidera, cultori non inimica suo.
Si non de sera benè posteritate mereri
Obstiterit captis (ut solet) Aula meis.
Si non barbaries arctoi frigida cæli
Reddiderit clausas sidera ad alta vias.*

Valete. Ex Musæo nostro Herriztuadensi Anno
1572 Mense Decembri.

*Exemplar Diarij, quod hoc loco subiiciendum erat, propter
multiplex & operosum schematum exprimendorum
artificium, desideratur.*

DE

DE ECLIPSI LVNÆ

ANNI 1573. MENSE

Decembrj.

6

ETSI QVOTIDIANVS MOTVS SOLIS, Luna, & ceterorum Planetarum, debitis instrumentis observatus, Astronomica artis infallibilem non obscure probet certitudinem: tamen maximè evidens & illustre Artis encomium in prædictionibus Eclipsium Solarium & Lunarium conspicitur. Hæ enim ab omnibus, etiam huius Scientiæ imperitis, cerni possunt: et ante plurimos annos prædictæ, non solum tempus indicatum; sed etiam quantitatem obscurationis observant. Quamvis nonnunquam fiat, ut calculus Tabularum nonnihil differre ab apparentijs deliquiorum per instrumenta, diligenti facta observatione, animadvertatur: id tamen in tam difficili & ardua Scientia veniam mereatur. Pauci enim sunt qui hæc studia tractant; pauciores qui rectè & debito modo excolunt; ut admirabilis videri possit, totam doctrinam de motibus siderum non prorsus interijssè; quam quoddam nonnulla apparentijs cælestibus non exquisitè respondeant. Inter omnes autem canones cælestium motuum, nulli exactius cælo congruunt, quàm Prutenici Erasmi Reinholdi, qui fundamento Copernici imitantur. Alphonsini enim plurimum in motu tam Lunarium quàm ceterorum Planetarum, & fixarum etiam Stellarum, ab observationibus dissentiunt. Cum itaque hoc anno ingens obscuratio Lunæ, mense Decēbri, in Plenilunio diei octavi contingat; non abs re duxi, si totum eius calculum, qualem Tabulæ Prutenicæ exhibent, hic subiungam; adiectis etiam temporibus Alphonsinæ & Purbachianæ rationis; tum etiam propriæ, quam in motu Lunarium habemus, observationis.

H

CAL.

CALCVLVVS HVIVS DELIQVII LVNARIS EX TABVLIS COELESTI- um Motuum Prutenicis Rein- holdi.

Pro tempore mediæ Oppositionis eiusq̃
motibus medijs.

Tempus propositum ad quod Lunæ Eclipsis indaganda erit; est an-
norum a Christo nato completorum 1572. cum Mense insuper No-
uembri. Respondent autem huic tempori ex tabella æqualium motuum
Tempus. Dies 36. Hor: 1. Minu: 56. Sec: 19. Canonion autem re-
uolutionum proximè maius Plenilunio correspondens, exhibet Dies 44.
Horas 7. Min: 6. Secund: 5. à quo, priori sublato, innotescit tempus
verum mediæ oppositionis, quod est eiusmodi.

DECEMBRIS	Di.	Ho.	Min.	Sec.
	8.	5	9	46.

Medij verò motus huic tempori correspondentes, sic se habent.

	Dode:	Part:	M.	S.
Simplex præcessionis	0	27	29	22.
Anomalia simplex	5	21	41	4.
Simplex longitudo ☉	7	29	24	16.
Anomalia ☉ annua	5	17	23	5.
Anomalia Lunæ	7	28	55	58.
Simplex latitudo ☾	9	2	19	36.

Media longitudo ☾ & ☉ ad hoc tempus mediæ ☿, explet ex-
quisitè semicirculum. Vnde dubium non est hoc tempus ritè numera-
tum esse.

Pro tempore veræ Oppositionis & eius motibus
medijs & veris inquirendis.

Tempus veræ Oppositionis innotescit ex collatis præstaphæresibus,
orbis Solis absoluta & Lunæ primi Epicycli, quas beneficio iam inuen-
torum mediorum motuum hoc passq̃ inquiremus.

Pro

Pro $\pi\rho\omicron\sigma\alpha\phi\epsilon$ absol. or-
bis Solis.

	Sex.	Par :	M.	S.
<i>Anomalia simplex</i>	2	51	41	4.
$\pi\rho\omicron\sigma\alpha\phi$ centri add.		1	13	18.
<i>Scrupula proportionalia</i>			0	21.
<i>Anomalia $\odot$ aequata</i>	2	48	36	23.
$\pi\rho\omicron\sigma\alpha\phi$ orbis subtr.		0	22	34.
<i>Excessus sequens</i>		0	6	57.
<i>Pars proportionalis</i>			0	2.
$\pi\rho\omicron\sigma\alpha\phi$ orbis abs. sub.	0	0	22	36.

Pro $\pi\rho\omicron\sigma\alpha\phi$ primi Epicycli Lunæ.

	Sex :	Par :	M.	S.
<i>Anomalia $\&$ aequalis</i>	3	58	55	58.
$\pi\rho\omicron\sigma\alpha\phi$ 1. epicycli add :		4	24	46.

Collatio $\pi\rho\omicron\sigma\alpha\phi$ Solis & Lunæ.

	Par :	M.	S.
$\pi\rho\omicron\sigma\alpha\phi$ orbis $\odot$ absol. subtr :	0	22	36.
$\pi\rho\omicron\sigma\alpha\phi$ 1. Epicycli $\&$ adden :	4	24	46.
<i>Summa utriusq; $\pi\rho\omicron\sigma\alpha\phi$</i>	4	47	22.

Præcedit igitur Sol Lunam in antecedentia signiferi, eò quòd ipsius $\pi\rho\omicron\sigma\alpha\phi$ sit ablativa; idq; tanto temporis intervallo, quanto Luna hunc arcum à Sole emittitur. Inuenio autem per Anomalias $\&$ quæ est 239 ferè partium, elongationem fieri in 9 Horis, Part : 4. Minut : 53. Secund : 23. & motum Lunæ insuper horarium à Sole reperio 31. Min : & 40. Sec. At prior elongatio numerum elongationis 9. Hor : non attingit in 6. Min : & Secund : 1. Vnde iuxta dictum Lunæ horarium motum 11. Minuta & 2. Secunda minus nouem horis debentur elongationi respondentis summæ $\pi\rho\omicron\sigma\alpha\phi$. Solis & Lunæ, ut sit vera elongatio in tempore Hor : 8. Minu : 48. Secund : 58. In tanto igitur temporis intervallo præcedit vera oppositio mediani : unde vera oppositionis tempus incidit in

D :	H :	M :	Sec.
7	20	20	48.
	H 2		

Me-

Medij autem motus ad hoc tempus vera & sic se habent.

	Sex:	Par:	M.	S.
<i>Simplex praeceß. æquinoct.</i>	0	27	29	22.
<i>Anomalia simplex</i>	2	51	41	4.
<i>Simplex longitu. Solis</i>	3	59	2	33.
<i>Anomalia ☉ annua</i>	2	47	1	22.
<i>Simplex ☾ à Sole</i>	2	55	31	19.
<i>Anomalia Luna</i>	3	54	8	1.
<i>Latitudo Luna simplex</i>	4	27	28	31.

Ex his motibus medijs, lubet indagare veros motus Solis & Luna, tempori vera oppositionis respondentes, hoc pacto:

Pro vero motu Solis.

	Sex:	Par:	M.	S.
<i>πρὸς αφ. centri adden:</i>		1	13	18.
<i>Scrupula proportionalia</i>			0	21.
<i>Anomalia Solis æquata</i>	2	48	14	40.
<i>πρὸς αφ. orbis subtra:</i>			23	17.
<i>Excesus sequens</i>			7	10.
<i>Pars proportionalis</i>			0	21.
<i>πρὸς αφ. orbis ☉ absol. subtr.</i>			23	19.

Distantia ☉ à prima V stella:

Sex:	Par:	M.	S.
3	58	39	14.

Pro vero motu Lunæ.

	Sex:	Par:	M.	S.
<i>Duplicata distantia ☾ à ☉</i>	5	51	2	28.
<i>πρὸς αφ. secundi Epicycli subtr.</i>		2	26	30.
<i>Scrupula proportionalia</i>			0	28.
<i>Anomalia ☾ æquata</i>	3	51	41	31.
<i>πρὸς αφ. 1. Epicycli adden.</i>		4	4	54.
<i>Excesus sequens</i>		2	25	43.
<i>Pars proportionalis</i>			1	8.
<i>πρὸς αφ. 1. Epicycli absol. add.</i>		4	6	2.

Di-

<i>Distantia ☾ à simp. ☉</i>	2	59	37	21.
<i>Distantia ☾ à prima ♀</i>	0	58	39	54.

Pro vero motu præcessionis.

	<i>Sex:</i>	<i>Par:</i>	<i>M.</i>	<i>S.</i>
<i>Simplex præcess.</i>	0	27	29	22.
<i>Anomalia præcess. dupl.</i>	5	43	22	7.
<i>Prost. præcess. add.</i>	0	0	20	25.

Vera præcessio Æquinoctij verni.

	<i>Sex:</i>	<i>Par:</i>	<i>M.</i>	<i>S.</i>
	0	27	49	47.

Veri motus ☉ & ☾ ab Æquinoctio.

	<i>Sex:</i>	<i>Par:</i>	<i>M.</i>	<i>S.</i>
<i>Locus ☉</i>	4	26	29	1.
<i>Locus ☾</i>	1	26	29	41.

Præterijt itaq; Luna. Solis oppositum S. 40, quæ duplicata, auferenda sunt à tempore veræ ☿ Luminarium prius inuento, ut euadat exquisitum tempus oppositionis.

Tempus exquisitum veræ Oppositionis
Luminarium.

DECEMBRIS.

Die Hora Minut. Secund:

7 20 19 28.

Post mediam noctem in Meridiano Monteregij Prussia.

Loca autem Luminarium emendata ad hoc tempus, sunt talia:

	<i>Gra.</i>	<i>M.</i>	<i>S.</i>
<i>Locus ☉ in Sag.</i>	26	28	58.
<i>Locus ☾ in Gem.</i>	26	28	58.

Atq; hæc omnia iuxta tempus aequale & Astronomicum, quod è vero & apparenti nonnihil differt. Ut igitur tempus hoc reddatur apparens; consero motus compositos simplices Solis, & ascensiones rectas veri loci ☉, quæ huic tempori Plenilunij respondent, cum ijs qui epochæ natiuitatis Christi congruebant, idq; hoc pacto.

H 3

Com-

Commutatio temporis in apparen-
& verum.

<i>Motus simplices Solis compositi.</i>			<i>Ascensiones loci Solis Rectæ.</i>		
	<i>P.</i>	<i>M. S.</i>		<i>P.</i>	<i>M. S.</i>
<i>Tempus plenilun.</i>	266	31 55.		266	9 59.
<i>Tempo. Christi</i>	278	2 16.		279	55 33.
<i>Differentia</i>	248	29 39.		246	14. 26.

Collatio differentiarum.

	P.	M.	S.
<i>Differentia aequalium mot.</i>	248	29	38.
<i>Differentia ascensionum</i>	246	14.	26.
<i>Excessus differentiarum</i>	2	15	12.

Huic excessui differentiarum, competunt M. 9. S. 1. unius horæ, addenda tempori oppositionis æquali, ut enadat apparet.

Tempus apparens veri Plenilunij.

D H M Sec.

DECEMBRIS 7 20 28 29. *post mediam noctem:*

*Sive à meridie, (ut moris est) nume-
rando Horas.*

D H M Sec.

8 8 28 29.

Nunc ad temporis reductionem ad nostrum Meridianum accedamus.

**DE TEMPORIS REDVCTIONE AD
nostrum Meridianum.**

Tempus vera Oppositionis apparens iam inuentum respondet Meridiano Tabularum Prutenicarum, quem Reinholdus præsupposuit 44. partium, & 15. minut. quod etsi ille silentio præterijt: tamen ex distantia Meridianorum, quam constituit inter Regiomontem & Cracouiam aut Alexandriam, quibus locis Copernicus & Ptolomeus vsi sunt, non obscure patet illum, eam, quam dixi, longitudinem Regiomonti Borussiae ad cuius loci Meridianum Tabulas supputauit, attribuisse. Si itaq; hoc tempus reducendum erit ad nostrum Meridianum, quem præsuppono 35. par-

$$\begin{array}{r} 8 \quad 8 \quad 28 \quad 29 \\ \quad \quad 37 \\ \hline 8 \quad 7 \quad 51 \quad 29 \end{array}$$

Digitized by Google

partibus remoueri ab occasu & 9 $\frac{1}{2}$. partibus Regionem Occidentaliorem; veniunt 37. minuta vnius horæ subtrahenda à tempore apparenti, quod suprà inuenimus Meridiano Regionem Prussia correspondere, ut euadat tempus veri Plenilunij apparens & reductum ad Meridianum distantem ab initio longitudinum, 35. (ut dixi) partibus.

Tempus exactum veræ oppositionis apparens
in longitudine 35. part.

DECEMBRIS.

D.	H.	M.	Sec.
8	7	51	29.

Hactenus ea, quæ ad cuiusvis Plenilunij veri inquisitionem propriè pertinent, inquisuimus: nunc ea, quæ ad Eclipticam Luminarium oppositionem solùm spectant, aggrediemur.

De Semidiametris & vmbre.

Anomalia ☾ æquata	232 partium ferè.	
Semidiameter ☾	M. 17	S. 10.
Semidiameter vmbre	47	25.
Anomalia ☉ æquata	168 parti.	
Variatio vmbre subt.	S. 54.	
Verus vmbre semidi.	M. 46	S. 31.
Aggregat. semidi.	M. 63	S. 41.

Quod Plenilunium hoc sit Eclipticum, & de latitudine ☾ ad medium Eclipsis.

Simplex latitud. ☾ motus est.

Sex.	Par.	M.	S.
4	27	28	31.

	P.	M.	S.
Epicycli absoluta Ad.	4	6	2.
Verus motus latitudinis ☾.			

Sex.	Par.	M.	S.
4	31	34	33.

Vera

Vera Luna latitudo ad medium deliquij.

M. 8. S. 14. borealis.

Cum igitur latitudo & tempori vera oppositionis respondens, minor sit aggregato Semidiametrorum Luna & umbra; patet quod Luna, tempore huius Plenilunij incurrat in umbram terrae; & propterea deliquium Luminis patietur. Quoniam verò in dictam umbram immergatur, manifestabitur collatis antecedentibus.

De digitis Eclipticis vel magnitudine deliquij.

	<i>Min.</i>	<i>Se.</i>
<i>Aggregatum semidiamet.</i>	63	41.
<i>Vera latitudo Luna</i>	8	14.
<i>Scrupula reliqua de summa</i>		
<i>utriusq; semidiamet:</i>	55	27.
<i>Totus Luna diameter</i>	34	20.

Digiti Ecliptici.

<i>Dig.</i>	<i>M.</i>
19	23.

De tempore incidentiae & morae dimidia.

	M.	S.	
Scrupula vera latitudi. Luna	8	14. boreal.	
Aggregatum semidiamet.	63	41.	
Differentia semidiamet.	29	21.	
Scrupula incidentia & mora di- midia simul.	63	7.	
Scrupula mora dimidia	28	9.	
Sola scrupula incidentia	34	58.	
Motus Luna horarius verus	32	42.	
	H.	M.	S.
Tempus incidentia & mora med. simul	1	55	48.
Tempus mora dimidia	0	51	39.
Tempus incidentia	1	4	9.

Pro

Pro latitudine Lunæ ad Eclipsis
initium & finem.

Mora dimidia supra inuenta est.

H.	M.	S.
1	55	48.

*Huic respondent iuxta verum motum Ho-
rarium Solis, qui tunc est*

M.	4.	S. 54.
----	----	--------

*Sed & scrupula incidentia & mora
dimidia fuerunt*

M.	36.	S. 7.
----	-----	-------

*Est itaq; verus motus latitudinis Luna ad
dimidiam durationem Eclipsis*

P.	M.	S.
1	8	1.

Verus motus latitudinis ¶ ad initium Eclipsis.

Dod.	Par.	M.	S.
9	0	26	32.

Verus motus latitudinis ¶ ad finem Eclipsis.

9	2	42	34.
---	---	----	-----

Vera latitudo ¶ ad initium Eclipsis.

M.	S.	
2	19	Borealis.

Vera latitudo Luna ad finem Eclipsis.

M.	S.	
14	10.	Borealis

*Atq; hætenus ea quæ ad Calculum deliquij Lunaris inquiren-
dum necessaria fuere inuestigauimus: nunc præcipua quadam ex toto
ferè calculo decerpta, quæ integram eius summam contine-
bunt, breuiter annotabo.*

ECLIPSIS LVNÆ ANNO

à nato CHRISTO 1573. De-

cembriis die. octavo.

	H.	M.	S.	
Initium primæ obscurationis	5	55	41.	
Initium totius obscurationis	6	59	50.	
Medium totius obscurationis	7	51	29.	In longitudinem
Finis totius obscurationis	8	43	8.	loci 35. grad.
Finis vltimæ obscurationis	9	47	17.	

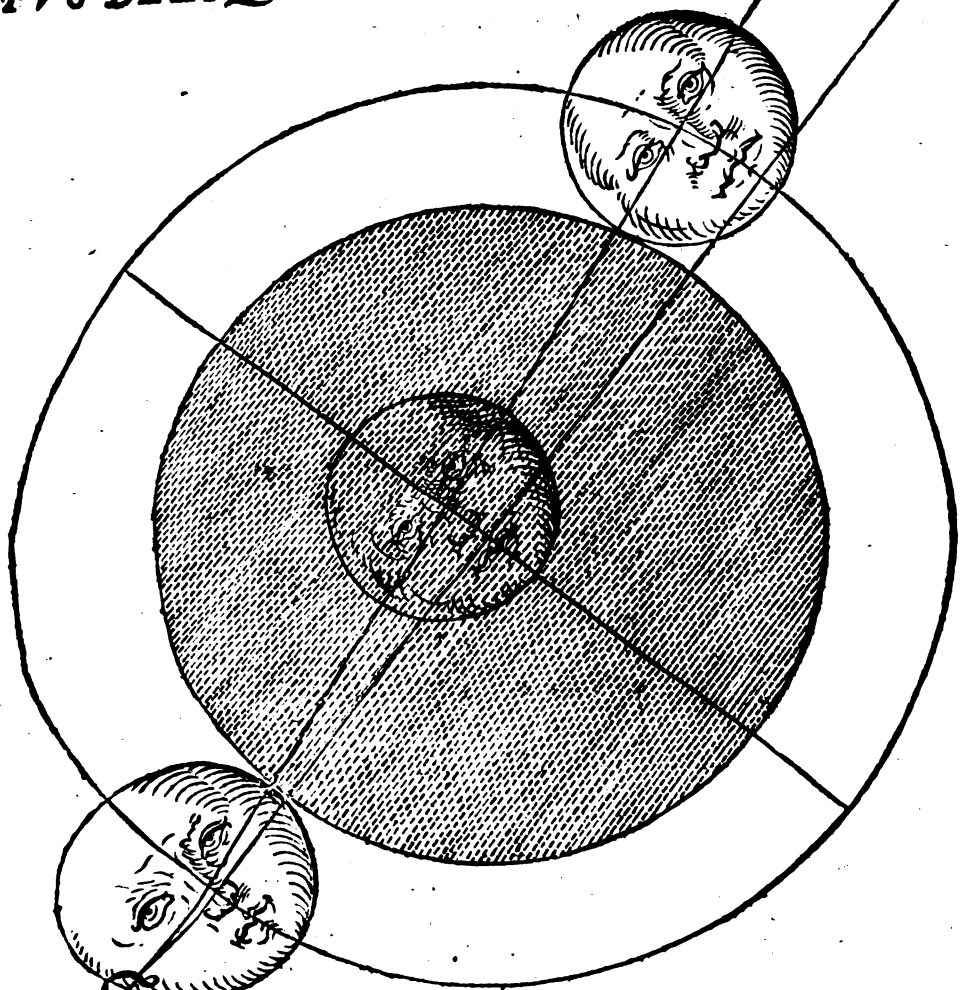
	H.	M.	S.
Tempus incidentiæ	1	4	9.
Tempus moræ mediæ	0	51	39.
Dimidia duratio	1	55	48.
Tota duratio	3	51	36.

	Dig.	M.
Digiti Ecliptici.	19	23.
	M.	S.
Semidiameter ☾	17	10.
Semidiameter vmbrae	47	25.
Aggregatum semidiame.	63	41.

	Latitudo Lunæ.		
	M.	S.	
Initium	2	19	Sept.
Ad Eclipsis Medium	8	14	Sept.
Finem	14	10	Sept.

	Loca Luminarium.	
	S.	M.
☉ in Sagit.	26	29.
☾ in Gemi.	26	29.

CVS DELIQVII LVNARIS.

DE HVIVS ECLIPSIS CALCULO EX TABVLIS ALPHONSINIS

et Purbachij.

Exhibuimus totius Calculi exactam rationem in hac Eclipsi, qualem Tabula Prutenica, viri de hac Astronomia parte optime meriti Erasmi Reinboldi, exhibent. Sed quia nonnullis magis arridet vetus illa liberalitate Regis Alphonsi constructa Tabularum farrago, nonnullis etiam Purbachiani canones placent, subiungam etiam ex his utrisq; Calculi summam in hac Eclipsi Lunari: tum ut votis omnium satisfiat, tum ut collatis calculis cum apparentijs in celo, quis eorum veritati proximè accedat, manifestum euadere possit.

ECLIPSIS ET EX TABVLIS REGIS ALPHONSI.

	H.	M.	
Initium Eclipsis primum	7	10.	Digiti Ecliptici.
Initium totius obscurtionis	8	16.	17 30.
Medium Eclipsis totius	9	0.	Tempus incidentiæ.
Finis totius obscurtio.	9	44.	H. M.
Finis Eclipsis vltimus	10	50.	1 6.
			Tempus moræ dim.
			0 44.

	M.		M.
Latitudo ad Eclipsis	{ Initium Medium Finem	5½	Borealis
		11	
		16	
			Semidiameter 17.
			Semidia. vmbra 44

Locus ☉ in G 27. M 7. Sagit.	Locus ☾ G 27. M 7. Gemi.
------------------------------	--------------------------

EX TABVLIS PURBACHIANIS.

	H.	M.	
Initium Eclipsis primum	6	32.	Puncta Ecliptica.
Initium totius obscurtio.	7	39.	¹⁷ ^{23.}
Medium Eclipsis totius	8	23.	Locus Solis Sagit. 27 5½.
Finis totius obscurtio.	9	7.	Locus Luna Gemi. 27 5½.
Finis Eclipsis vltimus	10	14.	DE

DE HUIUS ECLIPSIS TEMPORE IUXTA PROPRIAM MOTVVM ☉ & ☾ observationem.

Recensui momenta huius deliquij Lunaris iuxta triplicem cælestium motuum calculum, Prutenicum (qui Copernici hypothesibus fundatur) Alphonsinum, & Purbachianum. Sed quoniam tam ex aliorum quam proprijs observationibus compertum habeam, nullam ex his omnibus motuum secundæ mobilis rationem, exquisitè apparentijs cælestibus correspondere, subiungam meam quod de temporis momento, quo hanc Eclipsin futuram iudico, ex proprijs in motu Luminarium aliquot præcedentibus annis, petitam sententiam. Veluti singula quod momenta quarumlibet ☉ & ☾ configurationum in toto Diario assignatarum, ex hac propria motuum ratione emendauimus.

Tempora deliquij ex propria Motuum ratione.

DECEMBRIS die 8.

	H. M.	
Initium Eclipsis primum	6 15	$\left. \begin{array}{l} \text{In longitudine} \\ \text{P. M. } \left\{ \begin{array}{l} \text{locorum quæ} \\ \text{est 35. partiũ.} \end{array} \right. \end{array} \right\}$
Initium totius obscuratio.	7 20	
Medium Eclipsis totius	8 10	
Finis totius obscuratio.	9 0	
Finis Eclipsis vltimus	10 5	

G. M. G. M.
Locus ☉ in 26 40 Sagit. Luna in 26 40 Gemi.

Cætera se habent ferè quemadmodum calculus Prutenicus præbuit. Nunc ostendam quomodo explorari possit, an hac tempora iuxta nostram sententiam sint Apparentijs consona.

QV A R A T I O N E M O M E N T V M D E
L I Q V I I O B S E R V A N D V M E R I T : E T
quomodo innotescat, an nostra mo-
tuum ratio apparentijs con-
gruat nec ne.

EXquisita momenta deliquiorum, ex Horologiorum sonitu vel clep-
sydris determinare, impossibile & à Mathematica certitudine alie-
num esse arbitror. Et licet multa sint via, id aliter & longè exactius
certiusq; sciendi: tamen nulla est commodior & exquisitor quàm per
observatam Stella alicuius, notum locum habentis, altitudinem supra
Horizontem, quam habet tempore, quo Luna umbram ingreditur
& ab ea prorsus liberatur: præsertim ex ijs Stellis, quæ tunc tempo-
ris non longè ab Horizonte Orientali vel occiduo remouentur, mag-
namq; habent Altitudinem Meridianam. Per datam enim Stella
hoc pacto altitudinem, beneficio scientiæ triangulorum, ex Sinuum Ta-
bulis, verum temporis momentum indagari potest. Qua autem ra-
tione hæc operatio procedat, nimis longum foret, nec huius loci est, per-
trahere: sed apud alios, rudiores passim inuenient. Vt tamen fa-
cile & certò experiri liceat; an tempora huius deliquij, ex propria mo-
tuum ☉ & ☾ ratione assignata, veriora sint reliquis, & propius
Harmonia motuum cœli accedant, annotabo quarundam præcipuarum
fixarum Horizonti vicinarum altitudinem, quam meo iudicio obti-
nebunt iuxta initium & finem huius deliquij. Medium enim obser-
uari certò non potest. Hæc autem Stellarum ab Horizonte remotiones
non scrupulosius quàm in ipsis gradibus & eorum semisse, perscrutari li-
buit. Maior enim subtilitas hoc in loco otiosa est: tum, quia hæc altitudi-
nes solummodo in Latitudine locorum 56. graduum locum habeant; &
Stella Horizonti vicinæ vix in duobus Minutis temporis, semisse gra-
dus eleuentur: tum etiam, ob Fixarum, exquisitè nondum cognita loca;
& Instrumentorum quibus altitudines hæc communiter capiuntur vix
præcisorem quàm in ipsis gradibus, vel eorum medietate, certitudinem.

ALTI.

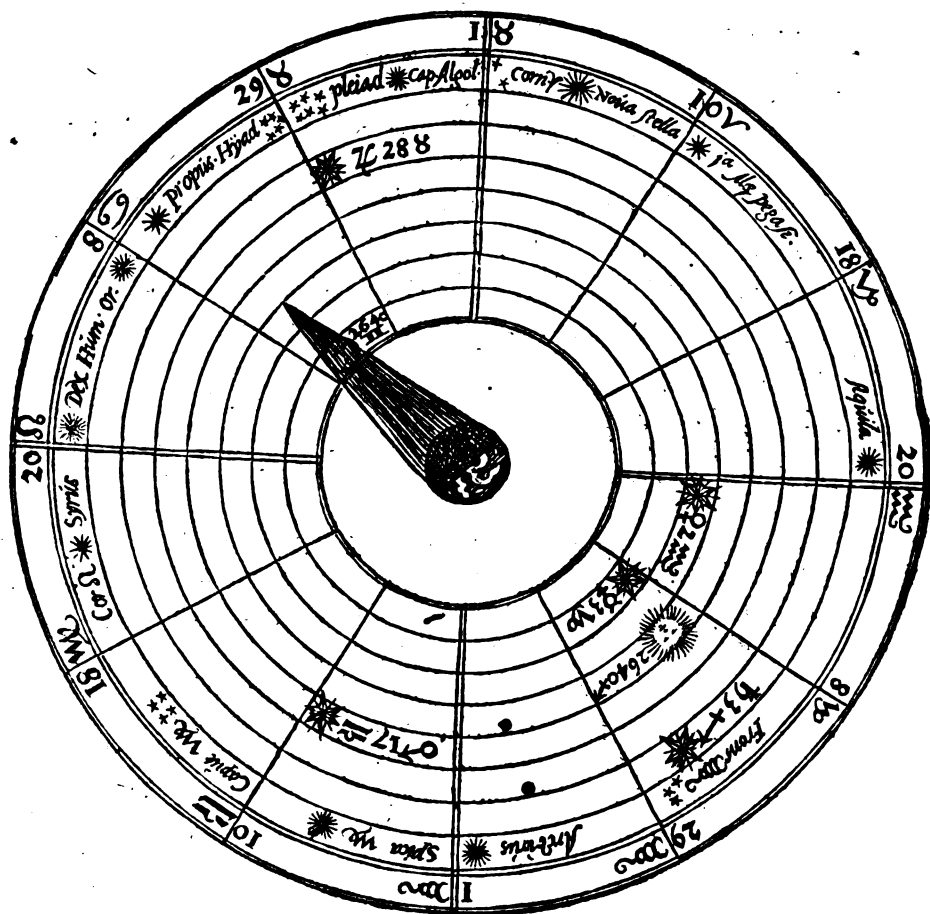
**ALTITVDINES ALIQVOT FIXARVM
AD MOMENTA ECLIPSIS**
iuxta propriam motuum rationem.

	<i>Caput Gemi. merid. eleuatur 13 Grad. ante Meridianum supra Horizontem Orientalem.</i>
<i>In initio prima ob-</i>	<i>Caput Gemi. Borealis eodem modo eleuatur 18 Gr.</i>
<i>scurationis Luna.</i>	<i>Aquila habet altitudinem pomeridianam, supra Horizontem occidentalem 18 Partium.</i>
	<i>Lyra supra eundem eleuatur partibus 33½.</i>
	<i>Caput Gemi. merid. habet altitu. 21½ ante merid.</i>
<i>In initio totius ob-</i>	<i>Caput Gemi. Septe. habet alti. 26 part. ante meri.</i>
<i>scurationis.</i>	<i>Canis minor habet altitud. 3½ ante merid.</i>
	<i>Sinister pes Orionis habet altitu. 10. ante merid.</i>
	<i>Vultur volans habet altitud. pomerid. 9 partium.</i>
	<i>Canis minor eleuatur G 17 ante merid.</i>
<i>In fine totius obscu-</i>	<i>Canis maior 4 part. cum ¾ ante merid.</i>
<i>rationis.</i>	<i>Cor Leonis eleuatur 3½ ante merid.</i>
	<i>Cauda Leonis habet altitud. P 1½ ante merid.</i>
<i>In ultimo fine totius</i>	<i>Cor Leonis habet altitud. 12½ ante merid.</i>
<i>Eclipsis</i>	<i>Lucida Hydra habet 2 Grad. ante merid.</i>

*Hinc, facta altitudinis obseruatione alicuius harum fixarum, tempore debito huius deliquij, periculum fieri potest, utrum nostra motuum ratio, experientia consona sit nec ne. Atq; hactenus Astro-nomicam considerationem huius deliquij absoluimus: nunc Astrologi-
cam aggrediemur.*

CON-

CONSTITVTIO ORBIVM COE.
 LESTIVM AD TEMPVS MEDII
 deliquij Lunaris Annj 1573.
 DECEMBRIS die 8. Hor. 8.
 Mi. 10. P.M.

IV DL